

Пітсбург, Па. — Український День на 22-го січня проголосив у Пітсбуржчині мейор міста Піт Флегерті і Повітова Рада Аленгі, заходимо Відділу УККА на Західню Пенсильванію, під керівництвом Ананія Никончука. Святю Української Державности відбудеться в Пітсбургу у неділю 4-го лютого, о 4-й г, по полуві в залі української православної церкви св. Володимира при 18-ій вул. і Карсон. Промову виголосить Леонід Птава. У мистецькій часті програми виступить жіночий квартет „Каліна” з Іларку під керівництвом жемі Ольшанівської та як - соліст із Клівленду домінір Водар.

СВОВОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Линдон Джонсон

Несподівана смерть Линдона Б. Джонсона на 61-му році життя пригадала хвилюючий і трагічний момент, що їх переживав цей 36-й з черги президент 3-ї адміністрації США. Як голова демократичної більшості в Сенаті, як гармонізатор співпраці з республіканським президентом Д. А. Айзенгауером. У той час власне Л. Б. Джонсон зголосив в Сенаті закон про звинувачення на публічній площі у Вашингтоні пам'ятника Т. Шевченка. Після виступа Джона Кеннеді 22 листопада 1963 р. він став президентом, а вибори в наступному році затвердили його на тому становищі найбільшою кількістю голосів в загальному голосуванні. Тоді він був на вершці своєї популярності, яка, проте, спаладала з ходом невдач у В'єтнамі, війні і зростом протестів в Америці.

Належачи до консервативного крила Демократичної партії, як народженець американського Півдня, Джонсон все ж перетворив надзвичайно ліберальне законодавство в справах громадянських прав, расової проблеми, освіти, забезпечив на старість, і став найбільшим після Ф. Д. Рузвельта реформатором у соціальній діяльності, дармащо політика „гармат і масла“ спричинила інфляцію. Його заслуги притримувала В'єтнамська війна, яку він, як головний командувач збройних сил, вів нерішуче, проголосивши її війною „з обмеженими цілями й обмеженими засобами“. Він слухав поради цивільних політиків, які побоювалися, що надто рішучі заходи можуть спровокувати інтервенцію СССР або комуністичного Китаю. Однак, знехтувавши тезу, що „немає у війні альтернативи до перемоги“, Джонсон довів ведення В'єтнамської війни „кусками“, етапами до того, що комуністична сторона мала чим і змогу використовувати слабкі сторони тієї тактики, внаслідок чого війна зайшла у сліпий кут, тим паче, що комуністи зламали припущення, що вестимуть „поважно“ переговори про перемир'я.

Линдон Джонсон був людиною принципі. Свій глибокий патріотизм доказав він людиною, що не хоче, щоб його особа причинялась до поглиблення роздору в народі, а тому волів зректися стани надалі перебування у Білому Домі. Історія свідчить, що хоч Линдон Джонсон, як кожна людина, робив помилки, він діяв завжди з позицій віри в добро Америки.

Маніякальний страх режиму

Найкращою ілюстрацією маніякального чи просто божового страху перед усім, що сприяє поширенню свободної людської думки і поглибленню взаємин між людьми різних націй, є контроль і обмежування совєтським режимом найбільш невинних і звичайних у всіх цивілізованих країнах технічних засобів — радіо- і фотопаратів, магнетостричок, писальних машинок тощо. Останнім часом до цих страхотливих для совєтського режиму засобів зараховано й розмножувальні апарати, широко вживані в усіх некоммуністичних країнах Заходу підприсметками, бюрами та приватними особами для роблення фотографій і знімаючих копій.

Виробляються такі розмножувальні апарати в найбільш технічно розвинених частинах Совєтського Союзу, зокрема в Естонії і в Литві. Проте, для звичайних смертників чи й навіть для совєтських культурних та громадських установ вони цілком недоступні. В бібліотеках і архівах їх зберігають за сімома замками: у забезпечених сталевими плитками кімнатах за міцно кутими дверима і густо заграбованими вікнами. На додаток до замків двері забезпечуються ще й восковими печатками, а то й алармовими приладами. Для обслуговування розмножувальних апаратів приставляють тільки довірливих людей, і то кількома змінами, щоб одні не знали, що роблять другі. Як стверджують самі ж такі совєтські громадяни, комуністичний режим і його кагебські органи охороняють такі розмножувальні машини пильніше, як американці свої запаси золота в Форт Наксі.

Не зважаючи на всі запобіжні заходи, сувору контроль і жорстокі кари за найменшу спробу використати розмножувальні апарати для скопювання потрібних хоч би для навчання чи й для інших цілей у щоденному житті матеріалів, режимом і його органам не вдається припинити використання розмножувальних апаратів для поширення самвидавних писань та копіювання одержуваних із Заходу творів й інформацій. Потік самвидавної літератури й далі розливається по всій країні. Вулиці усіх намагаються режиму такі самвидавні публікації, як „Український Вісник“ чи „Хроніка поточних подій“, поважають далі, подаючи доведени до актуального часу інформацію.

Як і в інших тоталітарних державах, боротьба в СССР з такими технічними засобами зазнає поразки.

Василь Маркус

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ — РОКУ БОЖОГО 1972-ГО

(1)

І в 1972 році, як і в попередніх роках останнього десятиліття, Рим — теперішній осідок Первоієрарха Української Католицької Церкви, Блаженнішого Кир Йосифа, був центром нашого церковного життя, наших змагань і сподівань. Сюди були звернені очі українського віруючого народу не лише в діаспорі, але й тих, що на батьківщині леліють надію на кращі дні.

Попередній рік був сповнений рядом досягнень, але були також труднощі, поставлено нам дальші перепони, що не одного могли привести до болісного загинання. Проте, це не був рік ані перемог, ані програв, лише ще один рік змагань, праці і здобутків на важкій дорозі нашого церковного самовизначення. Хоч українська преса присвячувала належну увагу всім цим подіям і давала їм свою оцінку, годиться ж кинути оком на окремі справи чи епізоди і підсумувати цілий цей рік у нашому загальному балансі.

Після V Архiepіскопського Синоду

Факт відбуття П'ятого Архiepіскопського Синоду у листопаді 1971 р. в Римі після внутрішніх утруднень та несприятливих умов інтервенції, без сумніву, належить до найпоширенішої події цього церковного життя. Цей Синод був поновним сильним утвердженням бажання нашої Церкви, насамперед її ієрархії, мати власну самоуправу в формі синодального управління та неухильно змагати до патріархального завершення У-Керкви патріархатом, і то му ропочалась протакція всіх тих, що протидіяють помислю нашої Церкви.

Однією з реакцій на Синод було брехання з кінця грудня 1971 р. двох комуністичних урядів, що виступили з нападками на Синод і його Голову, Верховного Архiepіскопа. На Синоді — помічника до Бразилії призначено о. Єфрема Кравого, ЧСВВ, з правом наслідства, із одночасним піднесенням до статусу єпископа. Другим призначенням Східної Конгрегації було іменування о. д-ра Мирослава Марусина, секретаря А р х ієпископа Кир Івана Бучака, Апостольським візитатором на Західню Європу, з уваги на резигнацію, дотеперішнього Візитатора Кир Івана. Обидва іменування, як і форма та обставини хіротонії Владики Єфрема (в римі — католицькому обряді) мали на меті заперечити синодальну установу у нашій Церкві, яка саме створилася. Зрозуміло, що це викликало поважну реакцію в середовищі мирян, які стали в обороні прав своєї Церкви чи то відповідними листами,

чи то відповідними листами, чи то відповідними листами, чи то відповідними листами.

літископський Синод, ювілей 80-ліття Верховного Архiepіскопа та його промова, сесія Постійного Синоду і, під кінець року, нова пресія Секретаріату Стану). загворила широко і з симпатією про Український Католицький Церкву на різних землях та важку долю в різних дипломатично — екуменічних розгарах. Це єдине, що залишилося нам — розкрити східність тоталітарного і атеїстичного режиму, який своїм „галузям мису“ причарує вісних ватиканських достоянств, а також вказати на несправедливість і хитку мораль у ставленні до нашої Церкви саме цих достоянств.

Є ще відважні й тверезі голови на Заході, які не лише виразно бачать небезпеку нової дипломатії, але й остерігають проти неї. Про нашу Церкву останнім часом написано багато, в багатьох випадках сказано гірше правду про ватиканських дипломатів та екуменістів. Знайшлися й оборонці і чесні працівники пера, які не бажали дати затьмівувати фальшивій моралі і неправді. Не місце тут перераховувати всі ті голоси так поточної преси, як і поважних журналістів, в яких правдиво і а звітливо висловилися про нашу Церкву в Україні. І ситуація в розсіянні та її ролі в східній дипломатії Ватикану.

Ювілей Первоієрарха

Радісною подією на трі різних перипетій цього року був ювілей 80-ліття Блаженнішого Верховного Архiepіскопа Кир Йосифа Сліпого. Ювілей дня народження припадав на 17 лютого і цей день, на бажання самого Ювіля, відмічено дуже скромно і відносно, хоч були висунені проєкти публічного святкування з участю чужинців. Верховний Архiepіскоп заявив, що „линійні важкі умови для всієї нашої Церкви та народу не намагаються до таких особистих святкувань“. Не міг задумуватися про багаторазові заходи, прибути на ювілейні святкування до дальших і ближчих спархів, але провів цей благословений ювілей, злучившись з найближчими Владики, священиками і вірними у молитві за кращу долю для нашої Церкви і народу, тут у Римі.

Все таки зібралося п'ять Владики, священики та група паломників з інших країн на урочистості в храмі св. Сергія і Вакха в Римі. Урочистість була скромна своїм зовнішнім оформленням, стінах невеликої української церкви та в приміщеннях старовинної обітні українських митрополитів і ченців). Але водночас велична: вона символізувала дійсність нашої Церкви і Батьківщини, але також їх суверенну волю бути собою, віддзеркалювала долю Церкви і Народу в розсіянні та переслідуванні, але не скоренні в Україні.

(Закінчення буде)

РЕДАКЦІЙНА ПОКАЗУХА І ЗАПРИПОНЕНИЙ АКАДЕМІК

(2)

У книзі „Комунізм і націоналізм“ автор У. Коллар слушно твердить, що „радянська влада тільки посилює ярмо, накладене на підкорені за царату народи, накинута нації примусовою ідеологією однаковість після військового і політичного „п о н е в о л е н н я“. Відкидаючи міт про „єдиний радянський народ“ в „єдиний національний державності“ без націй, автор стверджує, що „настане такий день, коли вони (союзні республіки) захочуть вийти на міжнародну арену як вірмени, грузини, узбеки, таджики, а з е р а б а й д ж а н ц і, (українці), а не як безлічні представники Со в е т с ь к о г о С о ю з у“.

Ота неминує дуже ляска політиків з Кремля, а націоналізм український, як і інших поневоєних народів, боротьбою проти більшовицької сатани великодержавства наблизить до неминучості. „Не треба забувати, похваля Л. Брежнев, у довжелезній ювілейній промові 21 грудня м. р., що національні заборони, перебільшені або несправедливі вияви національних почуттів — явище дуже живуче, яке міцно тримається у психології людей, не досить зрілих у політичних відносинах“. Не з доброго дава загворив генеральний секретар перед чужинцями гістими на урочистостях 50-ліття відновлення імперського комплексу СССР про живучість націоналістичних тенденцій, вказуючи на небезпеку, коли вони сплітаються з місництвом. А вони такі сплітаються і в економіці, і в соціальному житті.

Зібрані на показуку за „круглий стіл“ мали розгорнути „науковими“ аргументами націоналістичні вияви, довести „незакомірні“ їх і вважали засвідченням „націоналістичної свідомості“ М. Мітін заявив, що „радянського націоналізму немає“, але з націоналістичних виявів. „Ми їх бачимо і боємось з ними“. На свій запит: „відкіля вони походить?“, вчений, добре кутний на брежневській діалектиці, назвав три джерела. Перше джерело спадкове: націоналізм дістався будищу від царської Росії в спадщину. Поминаю біологізування соціальних явищ, що не згідне з марксизмом, вражає твердження академіка, що за пістоліття „націоналістичної спадковості“ не розв'язано.

А непомилковий авторитет у тих справах Л. Брежнев у доповіді в кремльському палаці 21 грудня запевняв, вельмож і закордонних гостей, що „ми повністю розв'язали національне питання в тих його аспектах, в яких воно дісталось нам від дореволюційного минулого“. Закликаючи до боротьби з сучасними „аспектами“ на-

ціоналізму, генеральний секретар заявив, що „не треба спускати з очей і того, що прояви а ц іоналістичних тенденцій переплітаються з місництвом, яке споріднене з націоналізмом“.

Другим джерелом, з якого виникають націоналістичні вияви, на думку Мітіна, є не в і доповіді міжбуржуйських і соціалістичних держав, а в „новій історичній спільноті“, яку будити витворено відста від буття, а тому, твердить академік, в погляді частини суспільства зберігаються націоналістичні вияви. Це нова діалектика щодо взаємин між буттям і свідомістю. Вона нічого не пояснює, а тільки стверджує, що націоналізм є найзагрозливішою реальністю для імперської потвори СССР. А третью причиною, що дає вияви націоналізму, твердить Мітін, є діяльність антикомуністичних сил Заходу, зокрема буржуазних націоналістів. Вони, заявив академік, „роздумують перетворити вугілля націоналізму“.

Як же почули академіки з Києва і з Сревані, то випалили: К. Білодід — „Антинаціоналізм була справді вся політика убоглих українців. Самостійної України“, С. Товмасян (вірменин) — „І грузинських меншовиків, і вірменських дашнаків“.

Далі все було в тому круглоствільному доведі так, як звеліли режисери з партійного відомства. Заохочений до розв'язування націоналістичних тенденцій, І. Білодід вивалив усі, що засів в довгій обробці проти буржуазних націоналістів. Утративши почуття відповідальності перед своїм народом, ставши наймитом у його ворога, він вважав за своє покликання не будувати, а руйнувати культуру — н а вісній скарби нації.

Дуже обурювався київський малорос — перекінчик проти націоналістичних тенденцій, „додаючи тогу оборонці українства“. М. Мітін, як авправний режисер, піддав, що „ці люди (буржуазні націоналісти) значають працювати за готовим, а замовці створюють далекі системи пропаганди“. Слизкохостий академік з Києва, що давно перейшов межу націоналізму — політичного нікчемства, вивалив немало брудну на оборонців української національної ідеї. Вони, будити, сприяли з світовими силами антикомунізму і антисовєтизму, щоб допомогти їм у боротьбі з радянським ладом.

А як гнівався І. Білодід на французьку г а з е т у „Монд“ за те, що вона в березні 1972 р. посміла говорити про „лінійні настрої українського народу“. „Прагнення до не з лежності, твердив „Монд“, залишаються в населенні України. (Закінчення на стор. 6-й)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ФІНАНСОВУ БАЗУ УВУ

В актуальній редакційній статті „За майбутнє УВУ“ („Свобода“, 29 листопада, 1972) поставлено питання про те, чому УВУ не переводить у життя намічених планів реорганізації і хто це має зробити. Затормажено також питання фінансової бази УВУ. Залишаючи відповідь на перше питання компетентним чинним Українського Вільного Університету, я хотів би зупинитися тільки над питанням фінансів для УВУ.

До цього часу, як мені відомо, в 28 статтях ЗСА та в Канаді зорганізовано Товариства Алумнів та Прихильників УВУ, які мають давати йому моральну й фінансову підтримку. З нагоди 50-річчя створення УВУ в 1971 р. почалась широка акція за створення постійного фонду у висоті 400,000 дол., що мало б забезпечити працю УВУ на майбутнє. Зброва акція дала досі близько 50,000 дол., які зберігаються на спеціальних банківських рахунках в ЗСА та Канаді. Незабаром буде обраний окремий комітет, який доведеться Фонду УВУ і відатиме фондами в погодженні з Сенатом УВУ.

У збірковій акції допомоги прийшли намісники, які пожертвували чимало своїх мистецьких творів. Товариство Прихильників УВУ стейту Нью Джерсі підготувало оказійний прогностичний доповідь, так, як звеліли режисери з партійного відомства. Заохочений до розв'язування націоналістичних тенденцій, І. Білодід вивалив усі, що засів в довгій обробці проти буржуазних націоналістів. Утративши почуття відповідальності перед своїм народом, ставши наймитом у його ворога, він вважав за своє покликання не будувати, а руйнувати культуру — н а вісній скарби нації.

Дуже обурювався київський малорос — перекінчик проти націоналістичних тенденцій, „додаючи тогу оборонці українства“. М. Мітін, як авправний режисер, піддав, що „ці люди (буржуазні націоналісти) значають працювати за готовим, а замовці створюють далекі системи пропаганди“. Слизкохостий академік з Києва, що давно перейшов межу націоналізму — політичного нікчемства, вивалив немало брудну на оборонців української національної ідеї. Вони, будити, сприяли з світовими силами антикомунізму і антисовєтизму, щоб допомогти їм у боротьбі з радянським ладом.

Ми з гордістю недавно відзначили 50-річчя ювілей УВУ, але тепер вичінуємо поробити належні підсумки і забезпечити майбутню нашої наукової вільної істини. На жаль, не в усіх є для цього належне зрозуміння. Мало того, навіть деякі випускники УВУ, які займають поважні становища в науковому світі, у цій країні, з якихось міркувань відмовляються дати допомогу установі, яка їм завдячує своє майбутнє. Тут приходить на гадку одиноким і абсолютним УВУ, тепер професор американського університету, який на звернення про допомогу від УВУ відповів по-англійськи: „Я не витрачаю ніякого грошей на маловартісні“ (Закінчення на стор. 6-й)

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВІПУСК VI

Березень 1972

(21)

Валентин Мороз

ЗАМІСТ ОСТАННЬОГО СЛОВА

Я не буду цитувати кодексу і доводити свою невинність. Судять нас не за вину, і ви це добре знаєте. Нас судять залежно від тієї ролі, яку ми граємо в небажаних вам процесах. Є люди, для арешту яких ми маєте більше формально-юридичних підстав, ніж для мого арешту. Але вам вигідно, щоб люди ці були на волі, бо вони знижують тону українського відродження, пригальмовують його швидкість, звичайно, не розуміючи цього. Цих людей ви ніколи не зачепите, навіть коли б вони випадково потрапили до вас, ви постаралися б негайно їх звільнити. Ви прийшли до висновку, що В. Мороз підвищує температуру небажаних вам процесів в Україні, отже — краще відділити його від середовища гратими. Що ж, це було б цілком логічно, якщо не одне „але“.

Починаючи від 1985 року, ви посадили за ґрати декілька десятків чоловік. Що це вам дало? Не буду говорити про тенденцію — зупинити її це нікому не вдалося. Але чи вдалося вам ліквідувати хоча б її конкретно-матеріальні прояви? Чи ви зупинили, скажімо, потік неофіційної, позацензурної літератури, що має жак назву „Самвидав“? Ні! Це виявилось вам не під силу. „Самвидав“

росте, збагачується новими авторами і читачами, а головне — він пустив коріння так широко і глибоко, що ніяке збільшення штатів допитчиків, ніякі японські магнетони не допоможуть. Ваші потуги ні до чого не привели, і те, що ви робите, можна було б назвати по-російськи „мартинішкін труд“. Але справа в тім, що „мартинішкін труд“ — це робота, від якої нікому не холодно і не душно, робота без результату. Про вашу роботу цього не скажеш — вона вже дала відчутний ефект — тільки ж ефект зовсім протилежний тому, якого ви чекали.

Виявляється, що ви не заликали, а зацікавили. Ви хотіли загасити і замість того — підлили оливи в вогонь. Ніщо так не сприяло пожежливості громадського життя на Україні, як ваші репресії. Ніщо так не привернуло увагу людей до процесів українського відродження, як ваші суди. Правду кажучи, саме ці суди й показали широкий публіці, що на Україні знову ожило громадське життя. Ви хотіли сховати людей у мордовські ліси, а замість того виставили на величезну арену — і їх побачив цілий світ. Більшість активістів українського відродження стала активістами якраз в атмосфері збудження, викликаного вашими репресіями.

Словом, пройшло вже досить часу, щоб зрозуміти напевно: репресії шкодять перш за все вам. А ви все судите... Для чого? Для виконання плану? Для заспокоєння службової совісті? Щоб згнати злість? Скоріше всього по інерції. Ви внесли в сучасний, післясталінський етап українського відродження те, без чого він був би ще незрозумілим і недоцелим: ви внесли елемент жорсткості. Віра виникає тоді, коли є мученики. Їх дали нам ви.

Кожна раз, як тільки на українському горизонті з'являється щось живе, ви кидаєте в нього камінець. І кожен раз виявляється, що то не камінець, а бумеранг. Він обов'язково повертатиметься і бив по... вас! Що стається? Чому репресії не дають згасного ефекту? Чому випробувана

зброя стала бумерангом? Змінився час — ось і відповідь. У Сталіна було досить води, щоб загасити вогонь. Вам довелося жити в епоху, коли резерви вичерпалися. А якщо води мало — краще не дразнити її вогнем. Бо тоді це краще горить — це знає кожна дитина. Ви взяли палку до рук, щоб розкидати вогнище, але замість того тільки підпоролили його. На більше не вистачає сили. Це значить, що суспільний організм, в якому ми живемо, вступає в таку форму розвитку, коли репресії вже дають зворотний ефект. І кожна нова репресія буде тепер новим бумерангом.

Посадили мене за ґрати 1 червня, ви знову запустили бумеранг. Що буде далі — ви вже бачили. П'ять років тому мене посадили за колючий дріт у Мордовію — і звідти вилетіла бомба. Тепер ви знову, нічого не зрозумівши і нічого не навчившись, починаєте все спочатку. Тільки цього разу для бумерангу буде багато потужнішою. В 1965 році Мороз був яким, невідомим викладачем історії... Тепер його знають...

І ось з'являється Мороз торемну капусту. Скажемо по-сербськи: „что же с этого будет иметь?“. Єдиний Мороз, з якого ви мали б велику користь — це поітриний Мороз, що написав покайняну заяву. Це був би дійсно приголомшливий удар для всього свідомого українства. Але такого Мороза ви не дочекаєтесь ніколи.

Якщо ж ви розраховуєте, посадивши мене за ґрати, створити якийсь вакуум в українському відродженні, то це не серйозно. Зрозумійте напевно: в вакуумі більше не буде. Густина духовного потенціалу України вже достатня для того, щоб заповнити будь-який вакуум і дати нових громадських діячів, як замість тих, що сидять у в'язниці, так і замість тих, що відійшли від громадської діяльності.

60-ті роки принесли значне пожежання в українське життя. 70-ті роки теж не будуть вакуумом в українській історії. Ті золоті часи, коли все життя було висушено

в офіційні рамки, минули безповоротно. Вже існує культура поза межами Міністерства культури і філософії поза межами журналу „Вопросы философии“. Тепер вже постійно існують явища, що з'являються на світ без офіційного дозволу, і з кожним роком потік цей буде збільшуватися.

Мене судитиме тепер суд за закритими дверима і все одно я стану бумерангом, навіть, коли мене ніхто не почує, навіть, коли я буду мовчати в ізоляційній камері Володимирської в'язниці. Буває можливість голосніше від крику. І навіть зникнути, навіть, як не зможемо його заглушити. Зникнути легко, — але це задумувалася ви над такою істотою: зникнені частини важать більше, аніж живі. Зникнені частини стають зброєю. Зникнені — це кремль, з якого будуть кришталеві фортеці в чистих душах.

Знаю добре, що ви скажете на це: Мороз забаво про себе думає. Але тут ідеться не про Мороза, ідеться про кожен чесну людину на землі. І, зрештою, там, де люди готові до повільної смерті у Володимирській в'язниці від якогосьбудь хитрого хитраку — там немає місця для дрібного честолюбства.

Національне відродження — найглибшим чином усіх духовних процесів. Це явище багатопланове і багатогроне, воно може виявитися в тисячах форм. Ніхто не зможе всіх їх перебачити і сплести настільки широкій мережі, щоб охопити процес в усіх його шпирях. Ваші грецькі міцні і надійні, але вони стоять на сухому. Всеняні вода просто оминули їх і знайшли нові русла. Ваші плам'яні закріпи, але вони ніколи не сплять — бо траєдія давно прогали збоку від них. Національне відродження (як процесом, що має практично необхідне ресурсу) бо національне почуття живе в душі кожної людини — навіть тієї, яка, здавалося б, давно умерла духовно. Це явище, скажімо, під час дебатів у Спільні письменники, моїх проти виключення Івана Дзюби голосували люди, які яких ніхто не сподівався.

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯНІ ВІДБУЛИСЯ В ДНІХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, КЕРГОННСОН, Н. Й.

(12)

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Рекомендації

1. Рекомендуються негайно приступити до будови шоп-парку для переобладнання господарських знарядь, матеріалів і т.п.

2. Відновити цементний збірник на воду.

3. Перебудувати два тенісні корти і в міру фінансових спроможностей побудувати додатково один новий тенісний корт та поставити стіну для тенісних вираз.

4. Направити платформу біля дитячого басейну.

5. Перебудувати бічну стіну при вході на басейн та забезпечити перед просякненням дощової води до середини будинку „Веселка“.

6. Поширити головну дорогу в'їзду на „Союзівку“ асфальтом та побудувати біля будинку „Чернівиці“ площу на паркування.

7. З огляду на безпеку гостей, рекомендується додати, а в деяких місцях зміцнити електричні проводи та покріпити освітлення при дорогах та сходах у переходах.

8. Для зовнішньої прикраси оселі рекомендується покривати площі, засіли травою та ставати квітники.

9. Відновити діяльність Комісії для справ „Союзівки“ та допустити її провести докладну аналізу господарства та діяльності й виправити план дальшої розбудови „Союзівки“ на дальших 10 років і поліпшення господарства; виправити точний план культурно-розважальної діяльності, а в зв'язку зі зменшенням числа учасників Курсів Українців в 1971 році майже на 30%, спільно з дирекцією Курсів виправити методи покращення цього стану.

На закінчення звіту треба ствердити, що, як і в минулих роках, так і в 1971 році працівниками за „Союзівку“ в більшості була студентська молодь, яка, крім заробітку, має змогу провести літні вакації на оселі, де знаходиться безпечний спину в особі господаря „Союзівки“ п. Володимир Класа, за що йому належить признання і подяка.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА ІВАНА СКАЛЬЧУКА З ПЕРЕВІРКИ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРІАТУ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ

Присутній при контролі Головної Секретар УНС д-р Ярослав Падок.

Контролював д-р Іван Скальчук.

Час, охоплений перевіркою: 1971 рік та І-й квартал 1972 р.

Співпраця та допомога Головного Секретаря д-ра Я. Падок — повна та задовільна.

Предмет перевірки: Головний Секретаріат та Організаційний Відділ УНС.

Головний Секретаріат УНС

В секретаріаті УНС знаходяться:

1. Книга протоколів Екзекутивного Комітету (вужчого, 4-х членів) на 1971 рік.

2. Книга протоколів Головного Уряду, Екзекутивного Комітету (Повного) — 7-ох членів та Екзекутивного Комітету (вужчого) — 4-ох членів у справах інвестиційних на 1971 рік.

3. Книга протоколів на 1972 рік.

4. Конвенційний Протокол (27-ма Конвенція УНС).

5. Статут і статутна справа.

А) 1.) Книга протоколів Екзекутивного Комітету (вужчого) на 1971 рік обіймає 21 протокол, номерований від 1 до 20 та протокол ч. 7а. Після протоколу ч. 14 „Варшави“ „Варшави“ та „Варшави“.

Протоколи списані в таких дні: 11 січня, 15 січня, 21 січня, 5 лютого, 11 лютого, 27 квітня, 7 травня, 3 червня, 22 червня, 2 липня, 12 липня, 14 липня, 16 липня, 21 липня, 26 липня, 19 серпня, 8 вересня, 20 жовтня, 22 жовтня, 1 листопада та 17 листопада.

Під час 11 серпня 1971 р. поміщені записки із спільного засідання Контрольної Комісії та Екзекутивного Комітету (вужчого).

Розміщення засідань: січень — 3, лютий — 2, березень — 0, травень — 1, червень — 2, липень — 6, серпень — 1, вересень — 1, жовтень — 2, листопад — 2, грудень — 0. Разом: 21.

А) 2.) Книга протоколів Головного Уряду, Екзекутивного Комітету (Повного), та Екзекутивного Комітету (вужчого) у інвестиційних справах:

а.) Протоколи Екзекутивного Комітету (вужчого) з: 4 лютого, 26 квітня та 20 липня — всі три протоколи мають англійські переклади.

б.) Протоколи Екзекутивного Комітету (Повного) із: 5 березня, 9 квітня, 8 червня, 26 серпня та 16 грудня — разом 5. Тільки один протокол із 9 квітня має англійський переклад.

в.) Протокол нарад Головного Уряду: 20 по 25 травня 1970 р.

А) 4.) Протокол 27-мої Конвенції із 18 до 23 травня 1970 р. В травні 1971 р. Головний Уряд УНС уповноважив д-ра В. Гнатюка та д-ра І. Скальчука — комісію двоєх — перевірити протокол 27-мої Конвенції УНС в українській та англійській мовах для ствердження згоди між ними та есенціальних усунення різниць між ними та постановленням які ухвали, внесені Конвенцією, є резолюції, а які є рекомендаціями. Після перевірки англійською та українською текстами та прослухання магнетофонних стрічок комісія 2-ох передала всі матеріали до Головного Уряду (Секретаріату) в дні 14 жовтня 1971, а протокол із висновками під кінець жовтня 1971.

А) 5.) Стаття ч. 46 статуту УНС (пропущення), стаття ч. 35, в якій є не точне і неясне окреслення компетенції Головного Предсідника УНС у випадку призначення Головного Урядовця УНС та рівнож браку точного окреслення нездатності чи нездатності Головного Урядовця, як рівнож браку співзвучності статті ч. 35 із статтю ч. 32 в справі опорожнення місця Головного Урядовця виразно аналізує на те, що статутна комісія повинна бути покликана для переглядання та для опрацювання змін і поправок в статуті.

І. Праця та досягнення Організаційного Відділу УНС

1.) Приєднання нових членів в 1971 році: Заплановано на 1971 рік кількість членів: 4,900. Приєднано в 1971 р. 4,056, себто 83%, в тому були: чоловіки — 2,282 (56%); молодь — 1,175 (29%); жінки — 599 (15%); разом — (100%).

Загальний стан членства в УНС: 1970 р. — 89,209 членів на загальну суму забезпечення: 133, 087,456.00.

1971 р. — 88,366 членів на загальну суму забезпечення: дол. 136, 825,675.00. Убуток членів на 1971 рік — 843 членів.

2.) Найкращі округи в 1971 році:

	Членів	1971	1970
1. Чикаго	448	572	
2. Філадельфія	413	447	
3. Нью Йорк	329	485	
4. Клівленд	325	283	
5. Пітсбург	300	376	
6. Торонто	239	332	

3.) Найкращі Відділи УНС в 1971 р.:

	Членів	1971	1970
1. Відділ ч. 240 (Клівленд)	105		
2. Відділ ч. 221 (Чикаго)	73		
3. Відділ ч. 106 (Чикаго)	70		
4. Відділ ч. 379 (Чикаго)	69		
5. Відділ ч. 432 (Торонто)	57		
6. Відділ ч. 320 (Балтимор)	53		
7. Відділ ч. 361 (Нью Йорк)	50		
8. Відділ ч. 25 (Джерсі Сіті)	41		
9. Відділ ч. 83 (Філадельфія)	41		
10. Відділ ч. 217 (Рочестер)	41		

4.) Найкращі секретарі-організатори у 1971 р.

	Відділ ч.	Членів	1971	1970
1. М. Кіричак	240	95		
2. Т. Шпікула	221	70		
3. М. Семік	379	69		
4. І. Малко	320	58		
5. Кайка Степюк	25	42		
6. М. Кальба	226	40		
7. І. Кіргінічак	430	38		
8. В. Попович	367	37		
9. О. Яворська	344	35		
10. Т. Кубарич	217	34		

5.) Приєднання членів по областях:

Області:	Життєве	забез.	АДД	Разом	Виконано	%
1. С. Гавриш	935	165	1,100	1,027	94	
2. С. Репета	935	165	1,100	1,073	97	
3. В. Орловський	765	135	900	676	75	
4. В. Гіряк	680	120	800	340	43	
5. В. Ділок	850	150	1,000	518	52	
6. Поза областями	—	—	—	422	—	
				4,900	4,056	83

6.) Кількість членів, здобута обласними організаціями:

	1971	1970
1. В. Ділок	207	225
2. С. Гавриш	165	125
3. С. Репета	101	127
4. В. Орловський	115	—
5. В. Гіряк	42	106

7.) Кількість Відділів УНС:

	1970 р.	1971 р.
Відділів	462	480
Убуло відділів	—	2

8.) Відділи за кількістю членів:

	1971	1970
1. Від 1 до 100 членів	227	228
2. Від 101 до 200 членів	118	112
3. Від 201 до 300 членів	55	53
4. Від 301 і більше членів	60	69
Разом	460	462

9.) В діловодстві організаційного відділу знаходяться:

1. Картотека приєднаних членів, яка обіймає статистичні дані приєднаних членів організаціями, відділами, секретаріями відділів та округами УНС.
2. Листування з відділами, округами УНС, обласними та постійними організаціями.
3. Листування з іншими братськими організаціями та установами як: УРС, УНП та СУК „Провідання“.
4. Списки та докладні дані Клубу заслужених Союзівців (приєднаних 25 членів або більше) та будівничих УНС (приєднаних 10 членів або більше).
5. Матеріали для інформації про організаційні справи для „Трибуни УНС“.
6. Обійники для відділів, окружних комітетів та організацій.
7. Переписки із американськими забезпечувальними організаціями, як: Найкелел Фратернал Конгрес, Стелт Фратернал Конгрес та Кенеді Фратернал Конгрес.
8. Матеріали для інформаційно-вишкільних курсів.
9. Картотека кожного відділу з усіма даними про відділ матеріалами, листуванням тощо.
10. Аплікації студентів на стипендії на 1972 рік. На 25 березня 1972 маємо 40 аплікацій, а саме:

україністика	1
славистика	7
медицина	7
інженерія	3
учительство	2
право	3
інші	17
Разом	40

III. План праці для організаційного відділу на рік 1972

Організаційний відділ розпрацював план праці кампанії за приєднанням нових членів на 1972 рік, а саме:

1.) Обласні:

1. С. Гавриш	1,700 членів
2. С. Репета	1,300 членів
3. В. Орловський	1,000 членів
4. В. Ділок	1,000 членів
5. Поза областями	790 членів

Разом — 5,700 членів

2.) Кампанії:

Березень по червень 1972	2,000 членів
Вересень по грудень 1972	2,500 членів
Поміж кампаніями	1,200 членів

Разом: 5,700 членів

3.) Квартали:

I.	1,200 членів
II.	1,500 членів
III.	1,200 членів
IV.	1,800 членів
Разом	5,700 членів

4.) Втрати в членах на рік 1972 передбачаються на 4,899 членів.

5.) В І-шому кварталі 1972 року згідно з планом квоти членів — 1,200:

Приєднано в січні	273
в лютому	228
в березні	346

Разом — 847 себто 70%.

6.) План праці обговорено на нараді обласних організацій в січні (11 та 12), а в дальшому на засіданні Екзекутивного Комітету (Повного) в дні 28 січня та 5 лютого 1972 р.

IV. Висновки та Рекомендації:

1. Протоколи повинні бути підписані секретарем та предсідником на черговому засіданні (досі протоколи підписували тільки секретарі).
2. Протоколи нарад Головного Уряду та Екзекутивного Комітету (Повного) повинні мати англійські скорочені переклади (частіше перекладає нараду Головного Уряду та тільки І і 5-юх протоколів Екзекутивного Комітету (Повного) має скорочені переклади).
3. У справі протоколу 27-ої Конвенції УНС діємо 4 та 5 току із висновків комісії 2-ох (д-ра В. Т. Гнатюка та д-ра І. Скальчука) повністю:

1. Тому, що узгодження, доповнення та переклади англійських текстів для українського протоколу потрібно опрацювати.

2. Тому, що докладного розмежування між резолюціями та рекомендаціями не можна встановити при такому стані протоколу і прилож.

3. Тому, що члени Екзекутивного Комітету від своєї конвенційної наради не звернули на це належної уваги і не узгодили процедури прийняття ухвал Конвенцією з президією Конвенції.

4. Визнати Екзекутивному Комітету всі ухвали Конвенції, як зобов'язуючі до виконання, крім таких, що йшли в розрив із статутними або законними принципами.

4. На майбутніх конвенціях зобов'язати президію Конвенції, щоб кожний день наради починався прочитанням і прийняттям протоколу із наради попереднього дня.

5. Контрольна Комісія пропонує Головному Уряду покласти статутну комісію, яка постаратися устатувати вичисленості, неясності та суперечності статутних постанов та запропонувати відповідні зміни статутній комісії, покладеній Головним Екзекутивним Комітетом перед Конвенцією.

6. Складення планів, обговорення, постанови відносно реалізації планів повинні бути прийняті Організаційним Відділом та Екзекутивним Комітетом перед початком ділового року, а не в іншому кварталі ділового року.

7. „Трибуна УНС“ повинна з'являтися регулярно. В діловому році аж 4 місяці (4 рази) „Трибуна УНС“ не була друкована.

8. Збільшення кількості обласних організацій та асистентів в організаційному відділі — це невідкладна необхідність і потреба!

Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК, головний контролер

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА МИХАІЛА ДАНИЛЮКА З КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ І ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА“

1. Загальний прихід з усіх джерел в 1971 році був 400,609.22, а розхід 401,623.89 дол., тобто таким чином недовір біля тисячі доларів. Загальний прихід був приблизно таким же, як і минулого року, але розходи збільшилися за рахунок піднесення платень, вищих коштів матеріалів, податків, пошти тощо. Сильно підупала продажня книжок, якщо взяти до уваги, що в минулому році з продажі прийшло 20,820.46 дол., а в 1971 р. лише 9,366.00.

2. В 1971 р. „Свобода“ фінансово не зросла, а УНСОСОЗ не збільшив свого вкладу в Видавництво, хоч і використовував газету і друкарню, мабуть більше, як у попередньому році.

3. „Свобода“ і далі не має свого бюджету, а мусить з місяця на місяць оглядатися на рішення Екзекутивного УНС, не маючи таким чином можливості планувати свій господарський ріст, виконувати замовлень, поширення кадрів тощо.

4. Фінансових підготувань для майбутнього перенесення „Свободи“ до нового будинку УНС не зроблено. Мається на увазі тут планування закупу нового устаткування, друкарських машин, перевикіли персоналу тощо.

5. Рекомендації: а) в рамках загального бюджету УНС встановити автономний бюджет „Свободи“, даючи таким чином видавництву певну можливість у плануванні і розширенні продукції б) виготовити планову копії і потреб перенесення „Свободи“ у новий будинок, щоб таким чином заздалегідь планувати майбутню працю і продукцію; в) посилити продажня книжок, про що окремо загалується при справі книжкового складу.

II. ПЛАНУВАННЯ

1. У зв'язку з недалеким перенесенням „Свободи“ у новий будинок УНС, обговорено з редакцією планування розширення газети і видавництва. На час контролі архітектури не мали можливості представити деталі розширення „Свободи“, але матеріали щодо її розширення надіслали пізніше.

2. Розміщення „Свободи“, як видно із наявних матеріалів, планується фактово, але воно не включало деталей нової організації продукції, перевикіли персоналу і т. д. Для підготовки в часі контролі не була ще ясною, як в редакції, так і в Екзекутивному УНС. Не ясно ще залучається справа нових машин та есенціальних змін в методах друку.

3. Рекомендації: разом із фінансовим планом виробити та устатувати справу потрібної переорганізації видавництва і газети, які були б готовими для нової продукції на новому місці. Ця справа, на нашу думку, є першорядною ваги, оскільки „Свобода“ — це, сказати б, легітимність цілого УНС, що водночас сповняє чималу роль у заступництві цілої української громади перед зовнішнім світом.

III. ПЕРСОНАЛ

1. Друкарня одержала двох нових друкарів, але і це далі не вистачає, щоб виконати всі замовлення на час або збільшити їх більше, видаючи в той самий час подовженню газету у збільшеному числі сторінок. Друкарня заціпеніла у виконанні замовлень, хоч і чимало людей працює понад лорку годин.

2. Редакція працює в такому самому складі, себто скороченому, хоч і є вигляди, що незабаром заангажуватиметься ще одного редактора та затримається на постійну працю одного студента-стипендіанта. Існують вигляди, що коли б хто із старших редакторів перейшов на пенсію, то він працював би далі частину дня. Кандидатів на нових редакторів, із-за скоромної заробітної платні, надто мало з-посеред молодшого кадру. Постійних кореспондентів також стало дещо менше із-за скоромних гонорарів.

3. Редактори часто працюють поза годинами або робочими днями, але за це не одержують додаткової платні.

4. Рекомендації: а) необхідно придбати нових друкарів, зокрема при плануванні перенесення „Свободи“ до нового будинку, а з тим і можливості для розгортання піршої видавничої діяльності; б) необхідно придбати додаткових, молодших віком редакторів; необхідно поширити круг співпрацівників та кореспондентів, звертаючи зокрема увагу на різні прошарки нашої громади; в) виділити окремі суми грошей на додаткові гонорари редакторам, якщо вони працюють поза годинами або у святкові дні, готуючи матеріали для газети, а також окремі суми для поширення круту кореспондентів.

IV. ВИГЛЯД ГАЗЕТИ

1. Хоч і персоналові було помітно важко, все ж редакція і друкарня добились виконання доручення конвенції і Головного Уряду УНС, щоб „Свобода“ збільшилася до шести сторінок. Воно появляється у звітний час по 4, 6 або 8 сторінок, що у загальній сумі дало пересяк шість сторінок. Докладний перегляд, наприклад, за час від 1-го січня до 31 березня 1972 р. показав: усіх чисел було 61, а з того 29 по 8 стор., 12 видавав англійською мовою, 19 чисел по 6 сторінок та 13 чисел по 4 сторінки, що у загальній сумі дає 398 сторінок, або приблизно по 6.5 сторінок кожного числа. Таке досягнення у виданні газети з збільшенням об'ємом заслуговує на признання, як друкарям, так і редакторам.

2. Можуть існувати різні побажання або заваги щодо звітної газети, але характер матеріалів залежить не лише від редакції, а також і від дописувачів. Завважилось, однак, що за минулий рік „Свобода“ була надто перенаталена церковними справами, особливо такими, що займалися внутрішніми справами окремих церков, і змусові творчості, враження, а не громадська „Свобода“ перетворювалася на церковний орган. Ця ситуація покривала під кінець року і продовжує бути більше стриманою і в цьому році.

3. Відчувається надто рідку появу „Трибуни УНС“ в газеті, а це згадується диним, що організаційний відділ і постійні організатори не використовують цієї масової газети для кращих успіхів у своїй праці та розбудови УНС. Також диним виглядає факт, що, за окремими винятками, лише кілька осіб в Головному Уряді УНС, переважно більшість головних урядовців до газети не дописує, з чого не співпрацює, хоч і часто має до неї помітні вимоги. Вважається, що „Свобода“ — це добро цілого УНС, а головні урядовці своєю участю в газеті могли б стати добрим прикладом.

4. Відчувається в газеті брак достатньої кількості літературно-мистецького матеріалу та рідку появу окремої сторінки з цією тематикою, але це відноситься до справи ширшого кадру співпрацівників, про що вже було згадано в цьому звіті ретше.

V. КНИЖКОВИЙ СКЛАД

1. Згідно із попередньою рекомендацією, книжковий склад має тепер вже свій каталогований інвентар.

2. Перегляд інвентару виявив поважну кількість книжок на складі, яких собівартість сягає до 26-ти тисяч доларів, а

ЗАЯВА ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА
ПРО ЗАМИРЕННЯ У В'ЄТНАМІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

В'єтнаму. Ми далі допомагатимемо Південному В'єтнаму в рамках постанов до договору і ми далі підтримуємо зусилля народу Південного В'єтнаму полагати свої проблеми мирно між собою.

Ми мусимо признати, що закінчення війни є тільки першим кроком до встановлення миру.

Усі сторони мусять подбати про те, щоб це був тривалий мир, а також мир, який загоїть рани, мир, який не тільки закінчить війну у Південно-східній Азії, але спричинить до кращих виглядів на мир у всьому світі. Це значить, що умови договору мусять бути суворо дотримувани. Ми зробимо все, що договір від нас вимагає і сподіваємося, що інші сторони зроблять все, що вимагається від них.

Ми також сподіваємося, що інші зацікавлені держави допоможуть забезпечити переведення в життя умов договору і збереження миру. В той час, коли до кінця добігає ця дуже важка війна, я хочу звернутися до кількох спеціальних слів до всіх тих, які були сторонами у цьому конфлікті. Найперше до народу і уряду Південного В'єтнаму. Своєю відвагою і своєю жертвенністю ви здобули безцінне право визначувати ваше власне майбутнє і ви розбудували силу це право обороняти.

Ми розраховуємо на співпрацю з вами у майбутньому, будучи приятелями у час миру, як ми були союзниками у війні.

До провідників Північного В'єтнаму: як ми закінчили війну у висліді переговорів, так тепер почнемо будувати мир на базі злагоди.

З нашого боку, ми приготували на велике зусилля, щоб допомогти цю ціль досягнути. Але як взаємодія була колючою, щоб закінчити війну, так теж вона буде потрібна, щоб будувати і скріплювати мир.

Для інших великих держав, які були втягнені у війну навіть не безпосередньо, настав час виявити взаємну стриманість, щоб мир, який ми досягнули, був тривалим.

І врешті, до всіх вас, хто слухають, до американського народу, якого стійкість, у підтримці наших бажань досягнути миру з честю уможливила цей мир з честю досягнути. Я знаю, що ви не захочете, щоб мир опинився під загрозою. В той час, коли наші тисні переговори знаходилися у дуже критичній стадії, я не міг публічно обговорювати наші зусилля забезпечити мир, бо цим я порушив би наше домовленість з Північним В'єтнамом і одночасно поважно пошкодив би, а навіть можливо й зруйнував би вигляд на мир.

Тому ж я знаю, що ви тепер можете зрозуміти, чому протягом цих кількох останніх тижнів я не виступав із ніякими заявами про ці мирові зусилля. Важливо річчю було не говорити про мир, але добитися миру і то відповідного миру.

Цього ми добилися. Сьогодні, як ми вже досягли почесного домовлення, можемо бути горді, що Америка не погодилася на мир із зрадою наших союзників, із залишенням напризволяще наших воєннополонених, на мир, що був би закінченням війни для нас, але ж водночас продовженням війни для 50 мільйонів населення Індокитаю.

Можемо бути горді за два і півмільйона молодих американців, які відбували службу у В'єтнамі, служили чесно й достойно в одному із найбільш самовідданих воєнних випробувань в історії народів.

І будемо горді за тих, які жертвували собою, які віддали своє життя, щоб народ Південного В'єтнаму міг жити у свободі, і щоб світ міг жити в мирі.

Зокрема ж, я бажав би сказати слово до тих наймужніших з-поміж нас, що їх буди-коли мені доводилося зустрічати — до дружин, дітей, родин наших воєннополонених і тих, що пропали без вісти у військових акціях.

В той час, як дехто закликав нас, щоб договориюватися на кожних умовах, ми мали мужність стояти за відповідний рід миру — так, щоб ті, що полягли, і ті, що терпіли, не вмирали і не страждали надалі, і щоб у тому, де сьогоднішня генерація знала війну, найближча генерація могла знати мир. Нічого більше не важить мені в цьому моменті, як факт, що ваше довге чекання зближається до кінця.

Тількино вчора помер великий Американець, який колись займав цей Уряд. У своєму житті, президент Джонсон зазнавав незаслужених від тих, які намагалися представити його, як людину війни, але ж про ніщо більше він так глибоко не дбав, як про встановлення тривалого миру у світі.

Пригадую той час, коли я востаннє говорив із ним. Це було на другий день після Нового Року. Він говорив тоді про свої турботи щодо встановлення миру, щоб зробити цей мир відповідним родом миру. І я був вдячний за те, що він це раз висловив свою підтримку для моїх намагань добитися миру.

Ніхто не зустрів би з більшою радістю цього миру, як він.

І я знаю, що він сдана б із мною у здійсненні бажань тих, що згинували і тих, що живуть, щоб ми привадили цю хвилину постанови і спільному змаганню зробити мир, що його ми досягли, тривалим миром.

Дякую вам і доброго вечора всім!

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
І СОБОРНІСТІ УКРАЇНИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Посадник Байону Ф. Г. Фіцпатрик в приватності української делегації підписує прокламацію 22-го січня Днем Української Незалежності в цьому місті

кілька пісень під акомпанімент Дозі Сигіди. У кінці всі заля проспівали український національний гімн „Ще не вмерла України“.

У МЕНІПЛУВІ 16-го січня мейор Роберт Гресмір проголосив 22 січня „Днем Української Незалежності“ і дав вказівку висвітити того дня український прапор на міській ратуші. Він передав обрямовану в рамках Проклямації на руки чільних представників великої групи українських репрезентантів, зокрема о. Іванові Наконечному, Андрієві Кейбіди та Іванові Ракові. Між присутніми були молоді репрезентанти Пласту, СУМА й ОДУМУ.

У КАРТЕРЕТІ ще 10 січня мейор Майкел Тот проголосив 22 січня „Днем Української Незалежності“ і закликав усіх американських громадян взяти участь у цьому святі. Він дав вказівку, щоб „український синьо-жовтий прапор, якого не можна тепер вивістити в Україні, висвітити над ратушею міста Картерету, Н.Дж., як незабутній символ української незалежності“. У перемонії взяли участь о. Віктор Попспішил та багато інших українських представників.

У БАЙОНІ посадник цього міста П. Ф. Фіцпатрик підписав 18 січня Проклямацію і проголосив 22 січня „Українським Днем“ у місті Байон, призначивши на день 22 січня висвітлення українського національного прапору на ратуші міста. Цей прапор передали мейорові учні Школи Українознавства, в присутності великої української делегації. Українське відзначування Роківини відбудеться в Байоні у неділю 4-го лютого о 4-й год. дня, в Українському Народному Домі.

„День Української Незалежності“
в Гемтремку

Посадник Гемтремку підписує та передає українській делегації прокламацію 22-го січня Днем Української Незалежності

У Гемтремку-Детройті, Мічиган, посадник міста Раймонд Войтовіч проголосив 22 січня „Днем Української Незалежності“, і того дня над міською ратушею повівав, поруч із американським, український національний прапор. У прокламації посадник Гемтремку Р. Войтовіч закликав населення взяти участь в українських святкуваннях, без огляду на своє етнічне походження, щоб таким чином „дати підтримку українському народові поза Залізною За-

словою в його важкій боротьбі за свободу і незалежність“. Між членами української делегації, яка відвідувала мейора міста, був Роман Куропась—секретар 20-го Відділу УНСО, а також Рома Віла, І. Крикунський, М. Мозола, д-р О. Марічак, Марта Гуран, Ф. Лотоцький, Д. Трусс, Надя Стеткевич, Марта Король, при тому молоді були в українській народній нощі, а дехто в одностроїх своїх організацій—як це видно на фотографії.

До Менор Коледжу прибула на студії
чемпіонка-тенісистка з Нігерії

Дженкінтан, Па. — На студії до цієї української вищої школи для дівчат Менор Джуниор Коледжу під зарядом Сестер Василіянок, прибула з далекої африканської держави Нігерії прославлена там чемпіонка з настільного тенісу з 1971 року панна Ірена Суньбо Кол. У Менор Коледжі вона буде студувати впродовж двох років, до повного закінчення навчання, головню спеціалізуючись на вихованні дітей у малому віці. Студентка Ірена Суньбо

Кол успішно закінчила в Нігерії середню освіту, „гайскул“. Після здобуття вищої освіти в Менор Коледжі, вона планує через два роки повернутися на свою батьківщину і там відкрити власну школу виховання дітей. Молода студентка з цікавістю познайомилася із зарядом Сестер Василіянок, з професурою школи та із студентками Менор Джуниор Коледжу, різних походжень і віровизнань, у тому й українками, яких все ще не є достатня кількість.

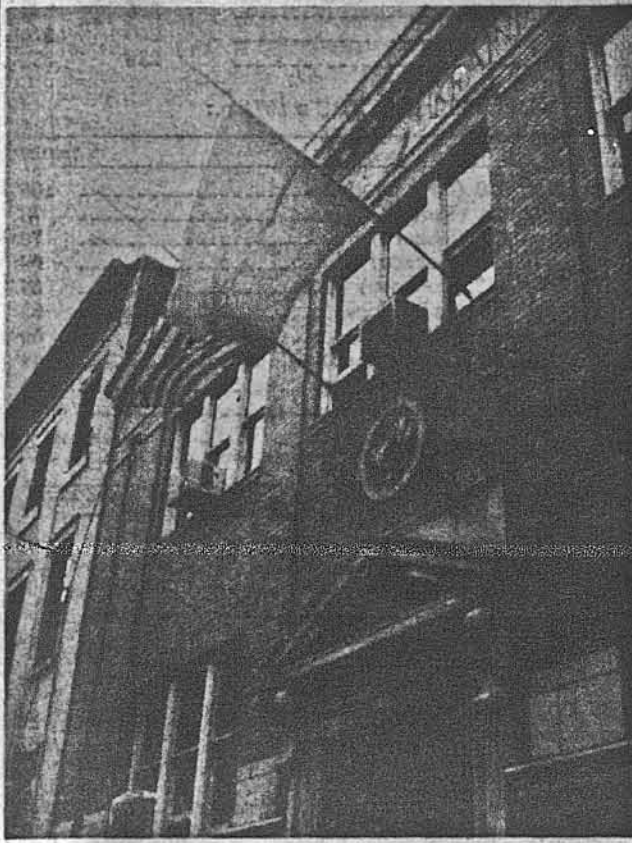
ОБОВ'ЯЗОК РЕЄСТРАЦІЇ ДЛЯ ЧУЖИНЦІВ

Вашингтон. — Як і кожного, так цього року також усіх не-американських підданих, що перебувають на території ЗСА, зобов'язує у січні реєстрація. Для цього треба взяти на будь-якій пошті формуляр і зановити його та віддати на будь-якій пошті до рук службовців — не пересилати поштою. Невиконання цього обов'язку карається законом. Батьки повинні подати також відомості про дітей, які перебувають з ними і не є американськими підданими-громадянами.

Українські прапори над Джерзі Сіті

Із багькону міської ратуші в Джерзі Сіті чийно висвітлено синьо-жовтий український прапор для відзначення роковин проголошення Української Незалежності 22 січня

Того ж дня український прапор повівав, поруч зораного американського, також на будинку Українського Народного Союзу і „Свободи“

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У понеділок 22 січня в передполудневих годинах у присутності численної української делегації з репрезентантів різних поколінь, представників УККА, УНС і Видівництва та редакції „Свободи“, директор поліції цього надгрудонського міста Фредерік Стивенс висвітив український прапор на міській ратуші, виконуючи рішення і прокламацію посадника міста д-ра Пола Джордана з 16-го січня. Ф. Стивенс висловив при тому коротке слово, назвавши українців у цьому місті зразком, бо тут немає ні одного на „дефери“, та схарактеризувавши українців, як працівників і будівничих. Він зазначив також, що в поліційних справах міста немає українських

Січневі роковини в Пасейку

Пасейку з Округою святкують урочистою Академією роковини 22-го січня, в неділю, 4 лютого 1973 р. о год. 6-й вечора, в Українській Централі при 240 Говн есеню в Пасейку, Н. Дж.

Головним промовцем буде адвокат Юрій Б. Кордуба. У мистецькій частині візьмуть участь: Смичкова оркестра УМІ під диригентурою маестра Рафаїла Венке і місцеве юнацтво Пласту і СУМА. Тієї ж неділі у всіх українських церквах будуть відправлені Служби Божі в наміренні українського народу. Мейор міста Пасейку

Джоралд Голдман в приватності української делегації в п'ятницю, 19 січня, ц. р. проголосив у Сіті Голл день 22 січня 1973 р.—„Днем Української Держави“.

Мейор міста Кліфтона пі-Анна Ляттеррі в крузі своїх радників проголосила в четвер, 18 січня ц. р. 22 січня—„Днем Української Незалежності“.

В дні 22 січня ц. р. українські прапори повівали на ратушах зазначених міст, як теж і на українських установах. Відзначення січневих Роковин відбуваються заходою місцевого Відділу УККА.

В Нью Йорку відбулася нарада Т-ва
за Патріархальний Устрій УНЦеркви

Нью Йорк (М. Г.). — Заходами Крайової Управи Т-ва за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви 20 січня 1973 р. тут в Українському Народному Домі відбулася широка нарада а справі УКЦеркви. В нараді взяли участь представники Відділів Т-ва з різних місцевостей: Аленгаву, Вовфало, Детройту, Нью Гейвену, Гемстеду, Джерзі Сіті, Ньюарку, Нью Йорку, Елізабету, Ірвінгтону, Випані, Кергонксону, Пасейку, Філадельфії, Трентону й інших місцевостей. Усіх учасників було біля п'ятдесяти осіб. Були також гості.

Завданням наради було представити сучасне положення і проблеми УКЦеркви та зв'язати з тим внутрішні і зовнішні завдання і працю на майбутнє Т-ва. Після молитви, яку провів о. Володимир Андрушків, він висловив, після відкриття, кілька думок по проблемі УКЦеркви, відзначаючи факти минулого, коли свою Церкву боролися Владислав і священики. На жаль, під сучасну пору — важко пояснити чому — сталося так, що оборонцями прав своєї Церкви стали в основному миряни.

Відносно листа кардинала Війо, що був розісланий через Апостольські делегації Владислав УКЦ, доповідь згадав, що на цей лист Т-во (священство) ім. о. Андрея виготовило свою відповідь-листа, який вже підписало біля 120 священників. Деякі священники ще висловлюють, а інші чекають, яким де вітримові. З жаль підкреслив, що є багато таких, які не бажать бачити напівцерковних проблем відкритими очима. Ми повинні допомогти Владиславу сказати тверде слово правди в обороні Церкви. Мирянський рух зі свого боку не повинен принижувати свої праці, але ще більше її посилити, охопити всі парафії і „збудити тих, що заснули“. Не допустити до того, щоб іскра, яку засвітив Верховний Архидієц Володимир Іосиф Сліпий на Ватиканському Соборі, не загасла, але розгорялась. Т-во св. Андрея розіслав лист одержав, на розісланий лист одержав, на прийняті відгуки, навіть священники латиняни, що сподіваються душпастирську працю по наших парафіях, які навіть добре не знають української мови, відповіли, що вони готові підтримати наші опрацні доведення. В наші праці мусимо за всяку ціну задержати любов і єдність. До того рода праці, яку ми провадили, не сидімо йти з недоволю, навіть тоді, коли є хтось проти нас. Ще раз підкреслює о. В. Андрушків, що слід звернути всю увагу на поодинокі парафії, бо від парадій залежить Церква. Він закінчив закликом: миряни, допоможіть нам священникам і Владиславу помислити будувати!

Голова Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви д-р Мислав Навроцький представив широку картину Української Католицької Церкви до деї і по той бік залізної застави з наголою над проблемами і критичною ситуацією УКЦеркви у диспорі. Він нагадав недавні події та зв'язував внутрішню ситуацію УКЦеркви і зовнішні обставини та чинники, які діють проти неї. Підмітив один новий факт, що о. Міє (єзуїт) з Русселин у Рім, з додержання француз, сказав, що патріархати можуть поставити там, де поставили нові держави. Щодо українського патріархату він мав висловитися, що це є справа політична українських націоналістів-сепаратистів. При цьому він підкреслював, щоб ми зважали і не робили з сучасних церковних справ партійних гри, бо це нам шкодить. Ми повинні чашу прати, — сказав д-р Навроцький. Останні наші акції проти листа кардинала Війо знайшли позитивний відгук в чужинській пресі. Маніфестація у Вашингтоні біля папської Апостольської делегати знайшла широкий розголос у католицькій і ашingtonській пресі. Під тям оглядом наша праця повинна бути ще більше посиленою.

Окремо виступив з коротким словом організатор наради референт ред. Василь Пала-чник. Він звертав увагу на контакт і зв'язок з Відділами Т-ва, підкреслюючи, що деякі Відділи не надто акуратно контактують з організаційним питанням. В дискусії затримено багато різних питань, на які члени управи давали відповіді. Посталено було під розгляд питання, чи варто розширювати нашу праці стосу-вати ті самі прийоми, що ми іх провадили досі. На деякі акції Ватикан опиралися, але іміунітет, він же не втрачає. Ми вислали листи, петиції, протести, але „борча станція“ вже не підбирав, не фіксує. Ті, що повинні це робити, чекають на інші вітри. Наведемо приклад, що Ватикан не тільки так трактує українців, але недавно був у Німеччині Синод і так називали його Синод німецької Католицької Церкви, в якому взяли участь єпископи, священники і миряни. Там вже було рішено, щоб світські особи із знанням справи могли сповідувати в церквах, бо немає брак покликаних і тим самим є брак священників. Перед самим закриттям Синоду прийшло з Ватикану на загалу постанову, на яку учасники Синоду за реагували з обуренням. В дискусії підкреслювалося також, що ми повинні бути свідомими того, що не завжди правда є тому, що ми бачимо. Ватикану, як що робиться у Ватикані. Була мова, щоб ми себе ополотували на потреби Верховного Архидієц. Підкреслювалося, що ми у наші праці повинні поводитися достойно, гідно, чесно і з любов'ю. Ставили запитання в справі Крайової Ради Українських Організацій за Патріархальний Устрій УКЦеркви в Чикаго. На цю тему були різні думки. Стерждали, що це мало деякий дезорганізаційний вплив на мирян на місцях. Пропонували, щоб у ті справи знайти якусь розв'язку. Доряджували, щоб це мало деякий дезорганізаційний вплив на мирян на місцях. Пропонували, щоб у ті справи знайти якусь розв'язку. Доряджували, щоб це мало деякий дезорганізаційний вплив на мирян на місцях. Пропонували, щоб у ті справи знайти якусь розв'язку. Доряджували, щоб це мало деякий дезорганізаційний вплив на мирян на місцях.

Микола Галка

Чехословацький режим готує чистку

Прага. — Останніми днями всі робітники в Чехо-Словаччині одержали урядові листи, в яких їм пропонується докладно вивопити залучений квестіонар, що стосується особистих даних адресатів. В урядовому супровідному листі відзначається, що йдеться про те, щоб доповнити дані про адресата, бо, мовляв, дотеперішні інформації вже передадені. В той час, коли перші п'ять питань квестіонара відносяться до звичайних персональних даних, то шосте питання затримує „класове походження“, а сьоме — членство в організаціях з такими підрозділами: (а) членство до 1945 р., (б) членство до 1948 р., (в) членство після 1948 р., (г) членство під сучасну пору. Шоста частина квестіонара стосується інформації про здоров'я, освіту, працю, знан-

ня мов. В цій же частині є питання про „рідню, яка проживає закордоном“. Коли відповість з підтвердженням, дана особа мусить подати докладні дані про те, коли член родини емігрували, чому емігрували і чи зберігається з ними контакт і зберігається, стуркуції про те, як заповняти автобіографічний квестіонар, подано, щоб кожен, хто такий квестіонар вповняє, докладно подає, яка була його політична активність у роках 1968-1969, а одночасно, як він тепер оцінює свою тодішню політичну активність. В Празі переконані, що режим має в плані завершити чистку партійного і урядового апарату з ненадійних елементів, а також зібрати дані і розпочати відповідну акцію проти всіх інших, які не належать до партії, але виявилися „ненадійними“ в час, коли при владі був А. Дубчек.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

УКРАЇНСЬКІ КАНДИДАТИ ДО ВІДІЛУ ОСВІТИ В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон. — 13 лютого в Ірвінгтоні, Н. Дж., відбулися вибори до Відділу освіти. Серед значного числа зголошених кандидатів є двох українського роду: Іван Стефурини та Богдан Вишатицький. Упродовж минулих п'ять років членом Відділу освіти була пані Анна Дубас, кол. голова ради УНСО. В цьому році вона більше не кандидувала. Обидва кандидати є активні в житті місцевої української громади, є членами УНСО і у відіють на масову підтримку збоку українських виборців.

ВЛАДИКА МАРКО ПРИБУДЕ ДО ІРВІНГТОНУ

Ірвінгтон. — Архидієц УПЦеркви Марко прибуде 28-го січня 1973 року до парафії св. Тройці в Ірвінгтоні, де о год. 10-й ранку очолить Архидієць Службу Божу, в сослуженні о. Петра Сагайдачного, насто я т е л я парафії о. протодієкона Володимира Поліщука. Після Служби Божої відбудеться в залі парафії Різдяна Зустріч — обід із мистецькою програмою, в якій візьмуть участь: церковний хор під керівництвом о. Олійника, Микола Шербак, Віра Яворська, Андрій Мірчук і Надя Яворська.

У МІСЬКІЙ РАДІ НЬО ЙОРКУ ІОСУС ВЕЛІКА перевага членів Демократичної партії. Там радять над пролемамі й долею цього міста — велетня 32 демократи з республіканцями та 2 ліберали. Мейор Джон Ліялі належить до республіканців, потім перекинувшись до демократів і успішно висунув свою кандидатуру на президентські вибори в минулому році.

У НЬОАРКУ ДВА БАНДИТИ НАПАЛИ на таксиста, який вчинив опір після того, як віддав 14 доларів злочинців. Таксистар вибів з двох бандитів пістолетом, але в той час його авто наїхало на двох перехожих, і одного збило. Злочинці втекли. Шофера не будуть судити.

У Просфорі в Південному Брунліні взяло участь 200 осіб

Брунліні-Північ, Н. І. Парк церкви св. Духа в неділю 21-го січня в аудиторії цвинтарної школи влаштували вранішню службу в цій громаді. Просфору Свято відкрито головною Об'єднаного Комітету Богдан Карась. Веч. о. Любомир Мудрий з Озон-Парку провів молитву і поблагословив Вожді дари. Прибуті мовчавою та вставали вшанували пам'ять покійного свого пароха о. Ніколая Войковського, який помер минулого року. Д-р Микола Зарицький англословом промову про 22-го січня 1918 і 1919 років, коли Україну проголошено незалежністю та соборність своїх земель. Після обіду відбулася мистецька програма, в якій хор церкви св. Духа під дири. маестра Лева Рейдаровича виконав 7 колад, доставши за це повне призначення присутніх парафіян і гостей. Промовляли обидва, гості свідчення о. Любомир Мудрий та Карл А. Меззозі з Стерфорд. Перший говорив про Різдвяні свята в Україні, а другий закликав юнаків, щоб голо- силася до служби Богові, бо вже, тепер відчувася брак свідчання вірних в українських церквах. Напри-

Свято в честь Базару в Кліфтоні

У неділю 3-го грудня м. р. в церкві св. Покрови в Кліфтоні, з ініціативи ОБВУА в Америці та Вільного Козацтва, головою яких є о. Іван Стецькович, а секретарем проф. Іван Рудакевич, у по- розумінні з настоятелем цер- кви о. Миколаю Вареником та Церковною Управою, від- булася панашада за полта- вих 359 старшин та козаків під Базаром 21-го листопада в 1821 році. У панашаді взя- ли участь кола воїни в уни- формах та прапорами. По панашаді всі зішлись до цер- ковної залі. На сцені відіг- рали гарний наміс. Свято відіг- р. настоятель Микола Ва- реник. Сказавши про значення

Базару, от. Стецькович за- кликав присутніх вшанувати полеглих героїв однохвилин- ною мовчанкою. З черги п. полковник Вільного Козац- ва Іван Винник прочитав всі імена всіх 359, що поклали героїську смерть під Ва- заром. Відтак промовляв доп. ВК. Василь Віль- ний, а потім полк. Петро Смордовський і учителька Наталя Паранок. Полк. П. Смордовський, як і от. І. Сте- цькович прийшли на це свя- то із своїми дружинами. Між присутніми був і сот. І- ларіон Криловський, який аситував при прапорах.

І. К.

Священник-мистець

Виставка картин о. Сергія Кіндзерова-Пастуха в а- великій мірі незвичайна; во- на викликає не тільки мис- тецьку насолоду, але й ціл- ком реальні переживання. Із перших дотримань, кинених на твори о. Сергія ви відчу- ваете, що аристотель в них, вони будять різні спомини, почування, беруть вас в по- лон, хвилюють. Пейзажі на- стільки реальні, що здають- ся вам знайомими, рідними, ніби ви бачили їх вже ко- лісь, були там. І разом з цим в них глибоко, що від- криває основну таємницю самої природи. Ось картина „Вербі“, що являє собою правдивість, але ви ніби відчуваєте, що й легкий віте- рець, що колише її вітками. Інша картина переносить вас у світ села, де колись екзотично-аскриті пере- жували спеку сухого повітря. На іншій контрасти бара за- холють д-ра а-тизмом. Портрети мистця — це об- рази людей сильних харак- терів, які захоплюють своїм духовним світом. Мистець майстерно володіє світ- лом і кольором, може пере- дати любой хвилюючий на- стрій. Картина з вітриками викликає якийсь вічний ти- хий сум від заходу сонця, а

заснижена церковця у сон- яшному світлі викликає свя- точний різдвяний настрій. Лани і велич неба над ними переносить зразу в атмосфе- ру Ватикану.

Особливо, якщо ви самі, і ніхто не перешкоджає посто- роюми розмовами, настрої від картин стають майже звуками, що спілкуються і струнку мелодію музичного твору, а назва йому — про- славлення Бога.

Коли я вперше побачив картину о. Сергія в його ха- ті — враження від них було приголомшливим; я довго не могла заснути, не дивля- чись на пізню годину. Каска- да кольорів, тем, обличч; різних настроїв, глибока ре- лігійна тем, не покидали мене і у сні, чим запам'я- тався надого в якійсь формі. Таке враження мо- жуть залишити тільки кар- тини створені великим та- лантом. Отець Сергій — Са- мородок, якому жадна шко- ла не навчила законів чи приписів мистецької творчі- сти, але за 25 років безпе- реранних шукань, експери- ментів і праці над собою прийшов він до різномані- тних способів вільного ви- слову мистецьких задумів.

Ольга Ленська

Літературний Вечір на Карлтонському Університеті

Українська Студентська Громада, що об'єднує студентів Оттавського і Карлтонського університетів в Оттаві, влаштувала в суботу 2-го грудня м. р. літературний ве- чір поезії Ньюйоркської гру- пи. Вечір зацікавив значне число студентів Оттави, як- також молодих професіона- лів. Про поезію Ньюйорк- ської групи доповідав проф. Ярослав Розумний, що в о- єдинному семестрі 1972 року був візитуєм професором на Оттавському університеті, викладаючи тут староукраїн- ську й сучасну українську літературу. У доповіді, крім загального огляду на- прямих в поезії Ньюйорк- ської групи, зокрема він зо- зердився над ідеологією й по-

Н. Н.

Із діяльності 93-го Відділу СУА в Гартфорді

Друге півріччя 1972 р. по- значалося великою активні- стю у праці нашого Відділу. Крім двох попередніх імпр- ес (Мистецький Вечір, Ви- шиваний Вечір) та участь в Міжнародному Фестивалі слід відзначити Показ Наро- дної Нощі на місцевій теле- візійній станції 4-го грудня.

Студентка Н. Корненко провела програмою, пере- даючи опис строїв, підкрес- люючи їхню оригінальність та вік. Моделювали ці строї дівчата і пані. Показано строї: полтавський, гуцуль- ський, заліщицький, стани- лавський, буковинський та горденський з точним по- ясненням специфічних дета- лів. Шкода, що визначений час не дозволяв на показ мо- дерних суконь з прикраси- ми вишивки. Треба подяку- вати тим, хто вклав так ба- гато праці, по-мистецьки ви- конуючи елегантні вечірні спортивні короткі, жакети чи блузки, приміюючи украї- нські народні мотиви. Успіх телевізійної програми треба завдячувати нашій членкині п-і А. Круті.

Заходом 93-го Відділу у місцевій публічній бібліотеці

пишеться ялинки, яка не- мов живим перенесена з У- країни на її вершину — ангел у вишивці. А на гілках лан- цюжки з соломки і корали- чки, позолочені горішки, ши- шки, іграшки, студентські дза- бачки, кошечки, палиці, сві- чечки та багато інших при- крас. Все це праця охочих і нестомних рук членів під керівництвом п-і Я. Кукіль. Під ялинкою лежать лютю- ки укладу п-і Теслюк з ко- ротким описом наших різдвя- них звичаїв та їхньої сим- воличності. Поруч знаходиться виставка зі зразками наро- дного мистецтва — естетично укладені вишивки, кераміка, різьба. Безперечно, така ви- ставка дає нагоду американ- цям пізнати нашу культуру, а найважливіше пізнати різ- ницю поміж українським і російським народами. З цієї нагоди для урядових міс- цької бібліотеки ми влаштува- ли перекладу — казу з у- країнським печеном, під час якої ми мали нагоду відпо- відати на запитання та ви- яснювати зацікавлення аме- риканців про нашу ялинку, звичай, мистецтво.

К.Р.

Збільшується темп русифікації в Україні

Київ. — Газета „Молодь України“ з 20 січня опублі- кувала вістку про те, що в Донецьку „вийшов 8-тисяч- ний номер обласної молодіж- ної газети „Комсомолец Донбаса“. Очевидно, йде- ть тут про російськомовну газету, яка, як пише „Мо- лоді України“, починалася тиражем „з кількох десят-

ків примірників, а нині він досягнув 132 тисяч. Понад 1,5 тисяч дописувачів — та- кий позитивний аспект га- зети, що, щоправда, повидля- є її про вплив в промислову- ють, сільськогосподарсь- ку, сфері обслуговування і навчання „закладах“. По- даний вираз, як надто жес- ко виражається, який темп поступав русифікація украї- нського Донбасу.

ПРО ФІНАНСОВУ БАЗУ УВУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

справу. Як видно, забув ми, що заважає сам дії „маловартісних справ“. Очевидно, такі привр- факти не повинні ніког- аражувати, але їх не дож- на промочувати. Загал на- шого громадянства знає, я- ку важливість має власна не- залежна від нас висока шко- ла і треба надійтися, що в його допоможу справу фундації УВУ можна буде з успіхом розв'язати.

На відзначення заслуго- вус п. П. Пристаї з Роче- теру, який у своєму листі до редакції „Свободи“ напи- сав коротко і ясно: „Щоб не бути голословним, під- тверджую свої слова зня- ном і в залученні пересла- ною пожертву на фонд УВУ“. За цим прикладом повинні йти інші і ми повинні в нашіх щомісячних зві- щях до редакції „Свободи“ за- вершити творення виступного фонду УВУ.

Тимчасова Управа Фонду УВУ закликає кожного включитися в праю і дати в міру можливостей допо- мгу УВУ, щоб в такий спо- сіб сприяти для УВУ на- діймій підставі для снуван- ня і наукової діяльності. У всіх справах, зв'язаних з фундацією УВУ, просимо звертатися на адресу:

Ukrainian Free University, c/o Self-Reliance, 237 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055.

Пасейк, Н. Д.

Дізнаєтесь суцільно вісткою, що 7 листопада 1972 року в Гартфорд, Конн., на 53-му році життя, упокоився:

бл. п. СТЕПАН ПРОЦЬО

Повний народився 1919 року в Україні, в селі Вис- лок Горішній, Лемківщина.

Залишив у спадку брата Андрія і сестру з дітьми в Україні, сестру Марію з мужем, в місті свого прожит- ку в Гартфорд, стріла в Канаді та вуйка у Пенсиль- ванії.

Приніти горем:

сестра МАРІЯ з мужем СТЕПАНОМ СЕНЦЬОМ

Замість квітків на свічку могили

б.л. п. інж. АНДРІЯ ВОЛОСЕНКА	
чоловік нашої Шкільної Товарищескої Імени, зложивши на Фонд Катедри Українознавства:	
Лідія Гладка	\$10.00
Лідія Крушинська	\$5.00
Софія Романковська	\$20.00
Марта Ярош	\$5.00
Разом \$55.00	

Замість квітків на свічку могили

Президента Головної Ради НТШ і Голови Канадського НТШ

сл. п. проф. д-ра Євгена Вертипороха

Зложивши

проф. д-р Матвій і пані Франка (ТАХОВИ)	\$25.00
д-р Софія КАРПІНЧЕНКО	\$10.00

НА ЦІЛІ НТШ В 3-А

ЗАМІСТЬ КВІТКІВ НА СВІЧКУ МОГИЛИ

бл. п. проф. д-ра Євгена Вертипороха

ПРЕЗИДЕНТА ГОЛОВНОЇ РАДИ НТШ

ЗЛОЖИЛИ \$60.00 ДОЛАРІВ

НА КВІТКОВИЙ ФОНД НТШ

КВІТКА І ВАСИЛЬ СТЕЦЬОКИ

ПОДЯКА

З волі Всевиповного в тілош від нас у Вічність дні 10-го липня 1972 р. ший Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР, ВУЯКО

бл. п. ПАВЛО МАРКО

проживав 63 роки.

Похорон відбувся 14-го листопада 1972 року на Укра- їнському Православному Цвинтарі в Базил Брукс, Н. Дж. Цією дорогою складалося нашу ширі й сердечну по- дяку Всесвітньому Оптимі: І. Тачукає за в дивини По- кійного в шпиталі на протязі майже цілого року, за мо- гили в Церкві й похоронному заведенні П. Ярем, Мі- ратоні І. Демчишин за владдини Покійного в шпиталі та за ухвалення Поми Святих Таїн, за Панашаді й зор- ушній протест під час Панашаді і трізни, Протопрес- а. С. Невреси за участь в Панашаді й похороні, Діконо- м. М. Охоломко за участь і прекрасний спів під час по- хоронних відрив.

Наша сердечна подяка о. Протопреса. М. Земляч- коні з Панає Мажкою за шлювом співуччя в дніх нашо- го горі, за такі сердечні слова розради, за участь в по- хоронах і за заступництво промову під час трізни.

Щиро дякуємо о. Протопреса. В. Желіцькому з Панає Мажкою за особистого листа з висловом такого широго християнського співчуття і слова розради в на- ших тяжких хвилинах.

Щиро подяка П. Проф. В. Завітневичеві за відсти- пання Панахиди.

Дякуємо щиро п. проф. І. Паливоди за спів під час Стужби Божої в Церкві-Пам'ятнику в Базил Брукс.

Наша сердечна подяка п. д-рові Пам'ятнику за зор- ушній промову в похоронному заведенні та під час трізни — приміюючи Покійного як довголітнього Пре- сидента 204-го Відділу УНС і складуючи сердечні сло- ва співчуття так особисто, як теж від України і членства 204 Відділу.

Дякуємо щиро п. д-рові А. Соколинському за ширі ви- слови співчуття та промову під час трізни.

Не маємо прямої слів, щоб висловити нашу сердечну дяку п. арт.-малює С. Гордінському, що не жаду- вав труду й зусиль на Панахиді, який учас в похоро- нах і за його прекрасний некрол в поминах Покійного.

Наша ширя подяка й „співчуття“ нашим Родині: Сест- рі Марії і Швагрові Т. Барбан з родиною, Сестрі Ані Гелетій з родиною, Братові Григорію й Братові Сушко, Сестрі Олені і Постою Панахиди з родиною, Похресни- ці Ані Марко Анахир, Андрю. Марко, Іванові й Ка- ролю Марко, Сестрі й Марі Марко з родиною — за відвідини Покійного в шпиталі, за його участь в Па- нахаді, похороні та за сердечні слова розради й за опі- ку над нами під час похорону.

Щиро подяка Членам парафії Вел Святих при 206 Іст 11-а д-д. в Нью Йорку, які вкл. Сестринству Пресвито- дії Марії за квіт на владдини Покійному останньої по- сукти в Канаді.

Дякуємо Панахиді М. Тутко, Панахиді Ретам і Панахиді С. Тешко за відвідини Покійного в шпиталі, за квіт на участь в похороні.

Сердечно дякуємо Пані М. Дениг за відвідини Покій- ного в шпиталі, за Свужбу Божу та за поміч в 40 день смерті Покійного.

Ми дякуємо Кушам М. Чері та В. Свужу за квіт, за по- жертву на добродійні цілі.

Членим нашої близької й дальшої Родини, Односель- чанам, що не оминули на несприятливу погоду, взяли участь в Панахаді й похороні, за квіт, за Стужбу Божу та дозвілля на добродійні цілі, наше з глибоким душі сер- дечне „дякує“.

Щиро дякуємо всім тим, що особисто, телефонно чи листом зложили нам співчуття з приводу нашої тяжкої втрати.

Всім знайомим і незнайомим Людям Доброї Волі, що при- ходили до квітків та віддали останню послугу нашому Покійному — сердечно дякуємо.

Щиро „дякує“ Сестринству при Церкві-Пам'ятнику за приготування обіду й прийняття під час трізни.

Висхід дякуємо щиро похоронному заведенню Петра Ярем за відрізе перепровадження похорону.

Якщо ми когось помилили — то просимо пробачення, бо не в силі всього запам'ятати.

Нехай добрий Господь дарить всіх Вас своїм щедри- ми ласками, а земля пририває батальщином, змінає з грустою рідкий земля, що її Покійний сам собі привіз зі свого села й з гробів своїх Батьків — нехай буде Поми легкого.

В безмежному смутку:

Дружина — ЄВГЕНІЯ

доні: СОФІЯ КАРПІНЧЕНКО з мужем ТЕОДОРОМ І синами ТЕОДОРОМ, БОГДАНОМ І АНДРІЄМ

АНАСТАЗІЯ СМІТІ з мужем ЛОРЕНОМ І донькою АНДРІЄНКО

ПІВДЕННА ІРЛАНДІЯ (ІРЛАНДСЬКА РЕСПУБЛІКА), ВІДІЛА британським властям у Північній Ірландії Антоні Догерті, втікача з північно-ірландської в'язниці, в якій сидів за свою участь в підпільному революційному русі. Це вже четверта особа, яку Ірландська Республіка видає британцям, відкидаючи твердження тих терористів, що вони — політичні в'язні, яких, за ірландсько-британським договором, не можна видавати другій стороні.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДІЛ у ФІЛАДЕЛФІ, Па.

— влаштує

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 55-ІХ РОКОВИНИ

Незалежності та Соборності

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

СВЯТНОВУ АНАДЕМІЮ

в суботу, 27-го січня 1973 року

УКРАЇНСЬКОГО ГОРОМАНСЬКОГО КЛОНУ

при 347-й Н. Франклін

(З огляду на шкільний страйк, не можливо було корис- татися зі шкільної аудиторії КУК Гай)

УЧАСТЬ в АКАДЕМІ ВЕРУЕТЬ:

д-р Матай (Отава) — головний промовець

д-р Іван Свистак

Співачі: Т-на „БОВЗАР“ під дириг. д-ра Антона Руд- нийського; солісти: Василь Василько; рецитатор: Ірина Райнер; Марія Мурзавка — солістка; Роман Гера- симович; Ірина та Марія Гогут; Ірина Мурзавка; Ірина Косович; Ярослав Шпир-Бухалевич; Орест Зейн; Роман Килинський.

До роботи участі цілу Українську Громаду та зокрема нашу Молодь запрошує

УКРАЇНА ВІДІЛІ

Дні парків площі до дискусії!!!

Серпінська поліційна сторінка!!!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

СССР готується до Всесвітнього Фестивалю Молоді

Москва. — 18-го січня тут відбулося засідання постій- них комісій ЦК ВЛКСМ (ко- муністичного союзу молоді — комсомолу) та Совєтсько- го підготовчого комітету X Всесвітнього фестивалю мо- лоді та студентів. В нарадах взяли участь, як інформув- „Комсомольська правда“.

19 січня секретарі обкомів комсомолу Російської СФСР та секретарі республікансь- ких комсомольських органі- зацій. Пов'язання цих двох

імпрез має за завдання полі- тично і пропагандивно вико- ристати молодіжний форум по лінії інтереса СРСР все- редній країні і на зовніш- ному відтинку. Газета від- значає, що „комсомольські організації докладали на те, щоб включити у фестиваль кожну молодшу людину, зро- бити її активним співучас- ником всенародної боротьби за виконання завдань ви- рішального року п'ятиріччя“.

ЯКЩО НЕ МИ — ТО ХТО? В ОБОРОНІ ЗАСУДЖЕНИХ В УКРАЇНІ

А.Смолюк — Організація Оборони Людських Прав в Україні” видав чотири листівки, англословні памфлети про засуджених українських діячів:

1. „Суди в Україні — 1972“ (матеріали про 23-ох засуджених діячів, 10 стор.);
2. „Валентин Мороз“ (12 стор.);
3. „Юрій Шухевич“ (6 стор.);
4. „Нина Строката-Караванська“ (6 стор.).

Дальші памфлети в серії „Політичні в'язні в СРСР“ — підготу- ються.

Крім цього „Смолюк“ надрукував протестні листи-заяви, під якими слід збирати підписи серед вчених, університетських професо- рів, письменників, окупованих і політичних діячів.

Закликаємо відділи УККА і КУУ-у, жіночі, студентські, молодіжні, професійні організації масово розповсюдити ці матеріали по шко- лах, університетах, серед чужинного світу та протягом січня, лютого і березня 1973 р. збирати підписи під спеціальними заявами в обороні українських діячів по всіх країнах світу.

Всі петиції і заяви будуть доведені до відома акційширших кру- гів міжнародного світу, до міжнародних організацій, урядів держав та Об'єднаних Націй.

Всі матеріали (памфлети, заяви-протести, інформації) „Смолю- кин“ актилас зацікавленням організаціям і особам, які прихильні за- мовлення, виповнюючи явищо частину цього замовл.

СМОЛЮК —

Організація Оборони Людських Прав в Україні

До „СМОЛЮКІНУ“

SMOLOSKY

P.O. Box 6066, Paterson Sta., Baltimore, Md. 21231, U.S.A.

Прошу вислати мені (нам) такі англословні памфлети: 1. „Засуди в Україні — 1972“ (подати кількість) 2. „Валентин Мороз“

3. „Юрій Шухевич“ 4. „Нина Строката“

— Просимо вислати також (подати кількість) протестних заяв і петицій.

Адреса:

Українська Православна Парафія

СВ. ТРОНИЦІ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

просить Українське Громадянство прибути

у неділю, 28-го січня 1973 року

о год. 10:00 ранку на

Архисрейську Службу Бому

які очолює

ВИСОКОПРЕСВЯЩЕННИЙ АРХИЄПІСКОП

МАРКО

Сираниози — Патріархорівному Верховному Архипіскупові

Товариство за Патріархальний Устрій УКЦеркви, Відділ в Сиракузах, який вийшов 16-го квітня 1972 р. відзначив 80-ліття нашого Верховного Архипіскупа й Кардинала Йосифа Сліпого. Головним промовцем був о. крилошанин Володимир Андрійчук, співавтор Метрополітальної опери в Нью-Йорку Андрій Добрянський.

29-го жовтня 1972 р. на прохання голови Відділу д-р Галина Клофас, парох української католицької церкви о. шамбелян Василь Середюк відправив Жовтневий св. Літургію за Помісний УКЦеркву, за П. Постійний Синод та за наш адеологічний народ; співавтор хор під диригентурою Євгена Крука.

Місяць жовтень і листопад м. р. призначено на збірку для фонду "Церква в потребі". Хоч наша свідомість сиракузька українська католицька громада не надто численна, а загальна громадянська не надто багата, — збірка принесла 2,149.00 доларів. Цю суму в цілості переслано Верховному Архипіскупові й одержано від нього листа, в якому сказано:

"Прохаю прийняти сердечну подяку і передати її

всім благородним Жертводам за збірку 2,149.00 (два тисячі сто сорок дев'ять) дол. на "Церкву в потребі". Молю Господа, щоб віддавав всім сторіцею та й благословення на майбутнє Вашу жертвенну працю над закріпленням єдності і помісності нашої Церкви. Була б це велика ласка, якби ми перемогли всі труднощі..."

Управа Відділу ще від себе дякує всім збирачам за труд, а жертводам за їхню жертвенність. Головним координатором збірки був Ілля Мигдаль, а збирачами д-р Галина Клофас, інж. Богдан Федоричук, проф. Євген Бішко, Володимир Сніска, Ілля Мигдаль, Михайло Зарічний, Стефанія Тишук, Михайлина Годжак, Володимир Мельничук, Василь Фешир, проф. Мотря Богатик, Павло Кач і мгр Ілля Горощевський — голова Ради Мирян.

Дякуємо п-ну Марії і Томі Шоробурм, приятелі яких виповнили збірку листів (143 дол.) датками замість квітів на могилу їхньої матері, бл. п. Мотрі Шкоруті.

Д-р Галина Клофас
Подяка

КОРОТКІ ВІСТКИ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ВІЗНАВ за всіма жінками однакове право у всіх стейтах країни робити аборт — виникнути заступити дитину, на власне бажання, але тільки до трьох місяців. Таку постанову виніс Найвищий Суд 7-ми голосами проти 2-х. Таким чином стали недійсними всі інші закони в різних стейтах щодо абортів.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ ПРЕЗИДЕНТА РІЧАРДА НІКСОНА в його другий президентський каденції пройшов у Вашингтоні в атмосфері інвагіраційних святкувань. Президент із дружиною приймали біля 300 гостей у Білому Домі, переважно з його Адміністрації і тих, які допомагали в підготовці інвагіраційних урочистостей. Серед гостей був відомий євангелістський проповідник Біллі Грегем, приятель през. Ніксона. На прохання Президента моремський хор у кінці прийняття заспівав "Воїнський гимн Республіки". Однак, примхливий настрій незабаром розвіявся, коли розлетілась вістка про раптову смерть кол. Президента Ліндона Б. Джонсона.

СТУДЕНТИ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ урочисто відзначили 100-ліття з часу публікації першого числа їхньої студентської газети "Гарвард Крісон". Ювілейним тижневиком, що в ЗСА є одна студентська газета не витримала так довго. "Гарвард Крісон" свого часу редагував покійний през. Рузвельт, в адміністрації допомагав також покійний през. Кеннеді. Декілька з колишніх редакторів цієї студентської газети згодом дістали літературні нагороди "Пуліцера" та ін. відзначення.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ЛЯНУССЕ В АРГЕНТИНІ передав до суду на розгляд справу колишнього президента Хуана Перона, обвинувачуючи його в підбурюванні народу до скинення законної влади. Перон заявив у Еспанії, куди він недавно повернувся, що коли б був молодшим, то кидав би бомби, а сучасний уряд назвав "нещастям для країни". Суд має розглянути справу й визначити, чи такі заяви дійсно є звинуваченням до повстання. Однак, із цього видно, що між сучасним урядом і Пероном заставили дуже великі розбіжності.

З ЛІНИ В ПЕРУ ПОВІДОМИЛИ, що прибережна перуанська сторожа відпустила американське риболовне судно після того, як капітан заплатив майже 100 000 доларів штрафу. Судно ловило рибу в районі біля 200 миль від берегу Перу, яке вважає "своїми водами" віддалі 200 миль. ЗСА такої віддалі не визнають за власність прибережних держав. Чиле і Еквадор також вимагають, щоб інші держави вважали 200-мильову віддалі від їх берегів у океані "їхньою власністю".

У ПАРИЖІ ВІДБУЛОСЯ церемоніє відзначення 10-тиріччя підписання французько-німецького пакту приязні. Зробили це тоді дві найбільші індивідуальності Франції і Німеччини у цьому сторіччі — Шарль де Голль і Конрад Аденауер. Канцлер Західної Німеччини Біллі Брандт прибув для цієї церемонії до Парижу з гуртом своїх міністрів.

У НІПЕРІ СТАЛАСЯ велика летунська катастрофа: розбився літак, який віз 202 особи, в тому числі найбільше хорих мусульманських паломників, які верталися з Мекки. Згинув, мабуть, 180 осіб. Це найбільша катастрофа в історії пильної летунської комунікації. Причиною катастрофи було заламання асфальтової поверхні на дельтаві, коли літак приземлювався: тоді розлетілося підвіз і прийшов вибух, який отрунув літак масою полум'я. Досвідчений пілот, американець капітан Джон Вортмен, врятувався.

ІОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ЗАПРОПОНУВАВ Ізраїлю, щоб той повернув Іордані суверенітет над мусульманськими й католицькими святими місцями в Єрусалимі і щоб таку концесію зробити вихідним пунктом для переговорів про сепаратний мир між Іорданією і Ізраїлем. Король Гуссейн прибує в першому тижні лютого ц. р. до Вашингтону, а в місяць пізніше приїде туди Ізраїльський прем'єр Голда Меїр і тоді буде напевно мова про той план замирення. Інші арабські країни рішуче виступають проти сепаратного замирення між Ізраїлем і Іорданією.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ПАРТИЗАНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ СТАРАЮТЬСЯ отримати авіадію з боку Папи Павла VI, щоб подякувати йому за те, що він заявив Ізраїльському прем'єрові Голді Меїр під час розмови з нею тиждень тому, що треба справедливо полатати проблему півтори мільйона палестинських втікачів.

ВІЛЬНИЙ КИТАЙ НЕ ПЕРЕГОВОРЮВАТИМЕ ніколи з провідниками Комуністичного Китаю — заявив прем'єр Вільного Китаю з його осідком на Формозі (Тайвань), Чіанг Чін-куо, найстаріший син Чіанг Кай-шека. Він переконаний, що комуністичний режим в Китаї на азіатському континенті провалиться і не виключає, що це станеться ще за життя Мао Тсе-тунга. Мовляв, Вільний Китай причиниться до того упадку тільки частинно своєю збройною силою, яка також достаточна, щоб відперти можливість спробу комуністів захопити Формозу (Тайвань).

РЕДАКЦІЙНА ПОКАЗУХА І ЗАПРИПОНЕНІЙ АКАДЕМІК

(Закінчення з стор. 2-ої)

яке зберігає свої історичні традиції. З а п е р у ч о н и я праддідів твердження газети, І. Білодід "розглаголює" про "національний розквіт" українського народу під опікою великого російського народу". Він намагався довести, що "нова історична єдність людей (фізична), якою є радянський народ, органічно сполучає суверенітет кожної нації з суверенітетом Союзу в цілості".

Адміністраційно-колоніальний стан, накинута Україна за 60 років союзової "дружби", не є ланкою, на думку академіка з Києва. В ньому він бачить "найповніший вияв і практичне здійснення національної суверенності". Служучи виконуючи нові настанови партії, за якими всі анексії і загартання парської Росії були "попутним" і мали "благотворний вплив" на культурний розвиток загартаних народів. І. Білодід пригадує націоналістам їхню неспроможність оборони української культури за часів царату. Своєю обороною національної культури за часів царату націоналісти "пробували увести в блуд працюючі маси". До такого договорився ширяй слуга великодержавства.

Ніякої русифікації, а тим більше асиміляційної політики Білодід не бачить в Україні. Навпаки, влада там дбає і піклується про збереження самобутності (!), що конституція визнає вчитися дітей рідною мовою. В конституцію записали, але в системі тоталітарної диктатури в практиці не усеунуто. А русифікаційна політика уряду захоплює батьків посилаючи дітей до російських шкіл. Разом з тим цією низкою заходів українських юнаків скеровується до замирення російською мовою, без цього їм дорога закрита, крім в колегіях і радгоспах. Все те академік добре знає, бо був опитворцем обрусительної політики, проте, на ювілейні показує за круглим столом їм легше: "Факти свідчать не про мовку асиміляцію і пресловуту русифікацію нації, а про розрив національної самобутності в сполученні з глобальним розумінням інтернаціональних інтересів усього народу країни". А кляті націоналісти не хочуть того рази і обвинувачують КПРС у примусовій асиміляції неросійських націй. Отак співає за ворожими нотами віде - президент.

А щодо фактів, то вони на кожному кроці свідчать про русифікаційну політику, нею пройнята все життя в Україні. Секретарка віде-президента АН УССР, хоч добре володіє українською мовою, аж ніяк не показує перед чужими відвідувачами. Це у приймальні Академії Наук, а що ж тоді говорять про всі установи, де все змушене дрявкати російською мовою, бож тільки вона вважається "мовою справжньої освіченості" і "вершком світової мовної культури". А найповніше русифікаційну політику відзеркалено в діяльності Академії Наук, де віде-президентом є І. Білодід.

Установа, що мала б бути центром і світочем національної культури, науки і усіх її діяльностей, під проводом перевертня Білодіда стала цитаделлю русифікації і обмозковлення науково-культурного життя. На 1512 наукових рефератів і дисертаційних праць, написаних в секції суспільних наук, українською мовою видруковано тільки 276, а російською 1211 і англійською 25. В секції фізико-технічних і математичних наук ні одної дисертації чи реферату не видано українською мовою, а російською видано 303. Те саме і в секції хімічно-технічних та біологічних наук: російською мовою видано 180 праць, а українською жадної.

Не ліпший стан із науковими працями в усіх секціях. Можна б запитати віде-президента: чи на його думку подібний стан є згідним з національним інтересом?

академії поза СССР? Наведені цифри говорять про адміністраційно-колоніальний стан України в імперському контексті. Спілатором того стану на культурному відтинку був і є І. Білодід. Служучи і активно виконуючи політику московського великодержавства, він правдиво для духово-культурного аниматорства нації. Академік І. Білодід знає, що всі національні культурні святи створили народ і їх рідними мовами. Рідна мова — це той міст, при допозі якого, твердить грузинський академік А. Зубрашвілі, встановлюється певний зв'язок між фізичною і психічною сторонами людини ("Літературна Грузія", ч. 4, 1972).

Яна ж злочинна політика більшовицького великодержавства, який так залоподило служити славкодержавній академії з Києва! Залоподившись на московському колоніальному ланцюгу, він лав Центральної Ради, націоналісти — усіх оборонців національної ідеї. Вдяво вона дошквалася.

Академія ЛОМОНОСОВСЬКА ПРЕМІЯ Комітет по Ломоносовській премії Держкіно СССР у Москві, який щороку призначає нагороди за науково-популярні кінофільми, цього року нікому не дав першої нагороди, другу одержала Київська студія науково-популярних фільмів за фільм про науковця "Микола Амвросов", який поставили: Т. Залозев, М. Вєспрський і В. Солонін. Третю нагороду здобув лєнінградський фільм "Великий викривач" — про російського письменника Льва Толстого, який проповідував непротивлення зла насильством, себто терпіння мук.

„ЛОМОНОСОВСЬКА ПРЕМІЯ“

Комітет по Ломоносовській премії Держкіно СССР у Москві, який щороку призначає нагороди за науково-популярні кінофільми, цього року нікому не дав першої нагороди, другу одержала Київська студія науково-популярних фільмів за фільм про науковця "Микола Амвросов", який поставили: Т. Залозев, М. Вєспрський і В. Солонін. Третю нагороду здобув лєнінградський фільм "Великий викривач" — про російського письменника Льва Толстого, який проповідував непротивлення зла насильством, себто терпіння мук.

HELP WANTED MALE

Pipefitter

Experienced pipefitter with arc and gas welding experience. Steady work. Excellent benefits. Apply in person, 8 A.M. to 3 P.M.

3 M Company

500 Doremus Avenue
NEWARK, N.J.

Equal Opportunity Employer

Maintenance Millwright

Opportunity for reliable general millwright with machine shop and welding experience seeking steady work. Apply in person: 8 A.M. to 3 P.M.

3 M Company

500 Doremus Avenue
NEWARK, N.J.

Equal Opportunity Employer

SET UP MAN

W and S, AB and AC machines. Overtime, holidays, paid vacations. Start before Feb. 1st, get 1 week vacation this summer. Blue Cross, Blue Shield and group insurance. (201) 684-1237. TECH TOOL & MACHINE CO. Lincoln Park, N.J.

WAREHOUSE WORKER

Immediate opening in Linden. For warehouse helper. Liberal fringe benefits, salary commensurate with experience. Call Mr. E. A. Petro at 862-3100. 9 to 5 Mon. thru Fri. or apply in person to: Bofors Steels Inc., 1075 Edward St. Linden, N.J.

BLOW MOLDING MACHINE OPERATOR

Must be mechanically inclined willing to work rotating shift with starting rate \$3.29 per hr. Exp. with other plastic machinery helpful. Co. paid training program. Benefits incl. excellent working conditions, shift differential, paid holidays and vacation, insurance benefits, excellent job security. Apply in person. OWENS ILLINOIS INC. 2990 Woodbridge Avenue Edison, N.J. An equal opportunity employer

MAINTENANCE ENGINEER

Mechanical or electrical with 2 to 4 years plant operation experience. For direct supervision of maintenance and project engineering. Send resume or call for appointment. Peterson & Co. 2990 Woodbridge Avenue Edison, N.J. or Chemical Division

REICHOLD CHEMICAL INC.

P.O. Box 31, Hackensack, N.J. Equal Opportunity Employer M/F

ВІДИШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН ПУЦІЛО, член УНС Відд. 35 Т-на Аер. Америк. Військ. в Чикаго, Іл., помер 11 вересня 1972 р. на 56-му р. ж. Нар. в Вільямі, В. Вір., став членом УНС в 1949 р. Похований у склепі 2 сестри: Нору і Сью. Похорон відбувся 14 вересня ц. р. на цвинтарі св. Марії в Чикаго, Іл. Вічна йому Память!

Управа

ІРЕНА МАЛАДОНОВИЧ, член УНС Відд. 413 Т-на Іл. Ольги Вєсарєв в Ірвінгтоні, Н. Дж., померла 15 вересня 1972 р. на 49 р. ж. Нар. в Нью-Йорку, Н. Дж. і стала членом УНС в 1941 р. Похована в склепі мужа Болтера, сина Болтера, в домі: Кароло і Вауді, митрі Катерину, братів: Степана і А. Долора. Похорон відбувся 21 вересня 1972 р. на цвинтарі George Washington Memorial Park, Paramus, N.J. Вічна їй Память!

Секретар

ІОСИФ ТУМАСЬКИЙ — член УНС Відд. 330 Т-на Запор. Січ в Літві, Болд, Н. Дж., помер 1 грудня 1972 р. на 57 р. ж. Нар. в Каїнові, Польща. Іл. і став членом УНС в 1933 р. Похований у склепі дружини Марії, сина Михайла, дочку Болтера і Анну. Був урядовцем 330-го Відд. Похорон відбувся 4 грудня 1972 р. на цвинтарі св. Марії, Town of Herkimer. Вічна йому Память!

Я. Мартинюк, скар.

ТЕОДОР КІНАШ, член УНС Відд. 380 Т-на Іл. Франка в Вільямі, Н. Дж., помер 18 листопада 1972 р. на 84 р. ж. Народився в Україні і став членом УНС в 1937 р. Похований у склепі дружини: Анну, Марію, Катерину, Миколу, Болтера, Павла, Петра. Похорон відбувся 20 листопада 1972 р. на цвинтарі св. Михайла в Терріллі, Конн. Вічна йому Память!

П. Вугрин, скар.

ФРАНКО (ТЕОДОР) ТУРКО, член УНС Відд. 481 Т-на Іл. Франка в Карнегі, Па., помер 12 грудня 1972 р. на 54 р. ж. Став членом УНС 1937 р. Похований у склепі дружини Стелли, Центрлі і Христину — доньки. Похорон відбувся 15 грудня 1972 р. на цвинтарі Преса. Тріплі в Карнегі, Па. Вічна йому Память!

М. Ситий, скар.

МАРІЯ НЮНЬКА — членка УНС Відд. 471 Іл. ген. Т. Чупринки в Монтерей, Канада, померла 2 грудня 1972 р. на 71 р. ж. Нар. в с. Стріпів, Іл. Україна і стала членкою УНС 1943 р. Похована в склепі мужа Івана, дочку Софію, сина Василя. Похорон відбувся на цвинтарі в Монтерей, Канзас. Вічна їй Память!

М. Андрійчук, скар.

ПАВТЕЛЕМОН ПУНДЯК — член УНС Відд. 288 В-на св. Димитрія в Вєлєгем, Па., помер 27 грудня 1972 р. на 77 р. ж. Нар. в с. Ілліна Заїзоні, пов. Рудик, Україна і став членом УНС 1926 року. Похований у склепі дружини Юлїтти, дочку Анну, сина Михайла, 3 вніди, 2 праправнуків, 2 сестри і брата. Похорон відбувся 30 грудня 1972 р. на парохіальному цвинтарі в Аллентамі, Па. Вічна йому Память!

Д. Муштай, скар.

ЛЕНА БОЛОШИН, членка УНС Відд. 123 С-на св. Ма-

рії в Сиретоні, Па., померла 27 грудня 1972 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Обєдїна, пов. Зєвєра, Україна і стала членкою УНС в 1934 р. Похована в склепі мужа Івана та сестру. Похорон відбувся 30 грудня 1972 р. на цвинтарі св. Михайла в Сиретоні, Па. Вічна їй Память!

І. Голуб, скар.

ІВАН ІВАНОВИЧ, член УНС Відд. 175 В-на св. о. Макарія в Детройті, Мич., помер 26 грудня 1972 р. на 73 р. ж. Нар. в с. Мамайів, 61-ла Червонової, Вулкова, і став членом УНС 1949 р. Похований у склепі дружини Зої, дочку Корину, в Українській Ярославській дружині та 2 вніди. Похований був секретарем Відділу. Похорон відбувся 28 грудня 1972 р. на цвинтарі Грєх Лави в Детройті, Мич. Вічна йому Память!

В. Пауля, скар.

ІВАН ВЕНІКОВИЧ, член УНС Відд. 383 Т-на Запор. Січ в Абури, Н. Дж., помер 10 грудня 1972 р. на 85 р. ж. Нар. в с. Новосільні, Гомєль, пов. Гуків, Україна і став членом УНС 1934 р. Похований у склепі дружини Марії, дрі дошки: Анну і Ольгу, сина Іосифа. Похорон відбувся 13 грудня 1972 р. на цвинтарі св. Йосифа в Абури, Н. Дж. Вічна йому Память!

Гр. Гавришук, скар.

ОСИНІ КРОЛІ, член УНС Відд. 348 Т-на Т. Шевченка в Мамайіві, Н. Дж., помер 25 жовтня 1972 р. на 79 р. ж. Похований нар. в Україні і став членом УНС 1944 р. Похований у склепі дружини та родину. Похорон відбувся 28 жовтня 1972 р. на цвинтарі в Сомєрсеті, Н. Дж. Вічна йому Память!

М. Захарко, скар.

ОСИНІ КРОЛІ, член УНС Відд. 348 Т-на Т. Шевченка в Мамайіві, Н. Дж., помер 25 жовтня 1972 р. на 79 р. ж. Похований нар. в Україні і став членом УНС 1944 р. Похований у склепі дружини та родину. Похорон відбувся 28 жовтня 1972 р. на цвинтарі в Сомєрсеті, Н. Дж. Вічна йому Память!

М. Захарко, скар.

На святочній подарунок для кожної української дитини, для світличок, для пластових та сумісних виконанців, для всіх українських дитячих виховних установ

ВІО, ВІО, ВІО ВІНЕЦЬ

ДОВОГРОАЧОУ ПЛАТІВКА ДЛЯ ДІТЕЙ 19 півень: Подолівка, Чорний Баран, Маріяна і Іммі. Чек або моні ордер винисувати на суму \$5.50 (разом з пересилкою) і замовляти на адресу:

T. STARUCH

308 Route 32 North

New Paltz, N.Y. 12561

Tel.: (914) 255-1904

Вічна йому Память!

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.

М. Андрійчук, скар.

М. Захарко, скар.

М. Вугрин, скар.

М. Ситий, скар.